

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I Tiedonantoja	
	Komissio	
2000/C 278/01	Euron kurssi	1
2000/C 278/02	Valtiontuki – Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimenpiteistä C 23/2000 (ex NN 144/99), Ojala-Yhtymä OY:n (Suomi) hyväksi myönnettävä rakenneuudistustuki ⁽¹⁾	2
2000/C 278/03	Valtiontuki – Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti tuesta C 38/2000 (ex NN 44/98) – Ilka Mafa Kältetechnik GmbH:n rakenneuudistus ⁽¹⁾	9
2000/C 278/04	Valtiontuki – Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti tuesta C 39/2000 (ex NN 126/99) – LandTechnik Schönebeck GmbH:n rakenneuudistus ⁽¹⁾	17
2000/C 278/05	EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen – Tapaukset, joita komissio ei vastusta ⁽¹⁾	26
2000/C 278/06	Ilmoitus Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuontiin sovellettavien polkumyyntitoimenpiteiden välivaiheen tarkastelun vireillepanosta	28
2000/C 278/07	Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä (Asia COMP/M.2111 – Alcoa Inc./British Aluminium Ltd) ⁽¹⁾	30
2000/C 278/08	Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä (Asia COMP/M.2173 – Ergo/BBV Italia SpA) Asiaan sovelletaan mahdollisesti yksinkertaistettua menettelyä ⁽¹⁾	31
	Oikaisuja	
2000/C 278/09	Oikaistaan neljännen kerran tutkimuksen, teknologisen kehittämisen ja esittelyn erityisohjelman TTK-toimia koskeva ehdotuspyyntö ”Elämän laadun ja luonnonvarojen hoitamisen” alalla (EYVL, C 64, 6. maaliskuuta 1999)	32

I

(Tiedonantoja)

KOMISSIO

Euron kurssi ⁽¹⁾**29. syyskuuta 2000**

(2000/C 278/01)

1 euro	=	7,4570	Tanskan kruunua
	=	339,30	Kreikan drakmaa
	=	8,5265	Ruotsin kruunua
	=	0,5967	Englannin puntaa
	=	0,8765	Yhdysvaltain dollaria
	=	1,3198	Kanadan dollaria
	=	94,940	Japanin jeniä
	=	1,5240	Sveitsin frangia
	=	8,0255	Norjan kruunua
	=	72,92	Islannin kruunua ⁽²⁾
	=	1,6180	Australian dollaria
	=	2,1510	Uuden Seelannin dollaria
	=	6,3745	Etelä-Afrikan randia ⁽²⁾

⁽¹⁾ *Lähde:* Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekurssi.

⁽²⁾ *Lähde:* Komissio.

VALTIONTUKI

Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimenpiteistä C 23/2000 (ex NN 144/99), Ojala-Yhtymä OY:n (Suomi) hyväksi myönnettävä rakenne-uudistustuki

(2000/C 278/02)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Komissio on ilmoittanut 17. huhtikuuta 2000 päivätyllä, tätä tiivistelmää seuraavilla sivuilla todistusvoimaisella kielellä toistetulla kirjeellä Suomelle päätöksestään aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely, joka koskee mainittua tukea kokonaisuudessaan.

Asianomaiset voivat esittää huomautuksensa toimenpiteestä, jota koskevan menettelyn komissio aloittaa, kuukauden kuluessa tämän tiivistelmän ja sitä seuraavan kirjeen julkaisemisesta. Huomautukset on lähetettävä osoitteeseen

Euroopan komissio
 Kilpailun pääosasto
 Linja: Valtiontuet II
 Rue de la Loi/Wetstraat 200
 B-1049 Bruxelles/Brussel
 Faksi (32-2) 296 98 16

Huomautukset toimitetaan Suomelle. Huomautuksia esittävä asianomainen voi pyytää kirjallisesti henkilöllisyyden luottamuksellista käsittelyä, ja tämä pyyntö on perusteltava.

TIIVISTELMÄ

Suomi ilmoitti edellä mainitusta tuesta komissiolle EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan nojalla 29. lokakuuta 1999 päivätyllä kirjeellä. Koska ilmoittamisvaiheessa osa suunnitellusta tuesta oli jo myönnetty ja maksettu yritykselle, asia kirjattiin ilmoittamattomaksi tueksi.

Suomen viranomaisten mukaan Ojala-Yhtymän Piippolan tehdas on vuonna 2003 Suomen uudenaikaisin työkalutehdas. Tuetulla hankkeella on siten tarkoitus perustaa tehdas, josta tulee uudenaikaisin työkaluja valmistava yksikkö Suomessa. Ojala-Yhtymä sijoittaa tehtaan Piippolan kuntaan. Piippola on luokiteltu kauden 2000–2006 aluetukiluokituksessa 2-tukialueeksi. Tuotantolaitoksessa on kyse alan uusimmasta tekniikasta, jota ei ole käytössä muualla Suomessa. Työkalut valmistetaan yhteistyössä eurooppalaisten sähkö- ja televiestintäkomponenttien valmistajien kanssa kustannustehokkaalla tavalla, joka varmistaa tuotteiden korkean laadun. Yrityksen liiketoimintasuunnitelman mukaan investointi vastaa kansainvälisen kysynnän lisääntymiseen ja nostaa yrityksen markkinaosuutta huomattavasti. Yrityksen mukaan tämä on mahdollista, koska ala on keskittynyt ja yrityksen tarjoamien palvelujen kilpailukyky suhteessa alan muihin toimittajiin on hyvä.

Investointi johtaa 10–20 työpaikkaan vuoteen 2002 mennessä.

Ojala-Yhtymän liikevaihto vuosina 1997–1998 oli 173 miljoonaa Suomen markkaa ja voitto 14 miljoonaa markkaa. Liikevaihdosta 166 miljoonaa Suomen markkaa kertyi Suomesta (noin 95 %). Yhtymä työllisti 202 henkilöä vuonna 1998. Ojala-Yhtymä Oy kuuluu Ojala Groupiin. Ojala Group tuottaa

ohutlevystä valmistettuja komponentteja sekä tarjoaa tuotteiden osakokoonpanoa sähkö- ja elektroniikkateollisuudelle.

Ojala-Yhtymän investointi on seuraava:

Investoinnin laji	Määrä (Tuhatta markkaa)
Maa-alueet	10
Rakennus	5 000
Koneet	8 000

Ilmoitettu tuki koostuu 5 vuoden korottomasta lainasta, jonka suuruus on 4 miljoonaa Suomen markkaa (672 751,70 euroa) ja jonka myöntää Piippolan kunta. Suomen viranomaisten toimittamien tietojen mukaan laina myönnettiin 12. heinäkuuta 1999 ja ensimmäinen 2 miljoonan markan erä vapautettiin 13. syyskuuta 1999.

Neljän miljoonan markan lainaa ei lyhennetä 5 vuoden lainaajan kuluessa. Kyseisen 4 miljoonan markan vakuudeksi Piippolan kunta saa 4 miljoonan markan ensisijaisen kiinnityksen Ojala-Yhtymälle myymäänsä 5 hehtaarin määräalaa, jolle teollisuuskiinteistö rakennetaan.

Yritys on lisäksi hakenut 1 miljoonan Suomen markan investointitukea valtiolta (Työvoima- ja elinkeinokeskus, joka on uusi investointeja kehitysalueilla tukeva julkinen laitos). Jos Ojala-Yhtymä saa avustuksen, 4 miljoonan markan lainaa lyhennetään miljoonalla markalla. Avustushakemuksen käsittely on kesken eikä päätöstä avustuksen määrästä tai sen myöntämisestä ole vielä tehty.

Ojala-Yhtymä on lisäksi ostanut Piippolan kunnalta noin 50 000 m² maa-alueen 10 000 Suomen markalla (1 681,87 euroa). Kauppakirja allekirjoitettiin 12. heinäkuuta 1999. Käytettävissä olevien tietojen perusteella näyttää siltä, että myyntihinta ei perustu avoimeen tarjouskilpailuun eikä ennen myyntineuvotteluita tehtyyn riippumattomaan arviointiin.

Komissio toteaa, että ilmoitettu tuki myönnetään valtion varoista yksittäiselle yritykselle, jota tuki suosii alentamalla kustannuksia, joita yritykselle ilmoitetun investointihankkeen toteuttamisesta tavallisesti aiheutuisi. Tukea saava yritys, Ojala-Yhtymä Oy, valmistaa lisäksi metallikomponentteja sähkö- ja elektroniikkateollisuudelle, mikä on jäsenvaltioiden välistä kauppaa sisältävää taloudellista toimintaa. Siten kyseinen tuki kuuluu EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.

Tuki muodostuu Piippolan kunnan suorista avustuksista alueella tehtävään investointiin. Piippola on EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettu tukialue. Aluetuen yläraja kyseisellä alueella on 20 % NAE. Alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen (jäljempänä "aluetuen suuntaviivat") 2 kohdan mukaan ⁽¹⁾ kyseiset suuntaviivat koskevat aluetukea kaikilla talouden toimialoilla lukuun ottamatta aloja, joihin sovelletaan erityissääntöjä.

Komissio toteaa, että tukea ei myönnetä minkään hyväksytyyn aluetukijärjestelmän nojalla. Siten tukea pidetään tapauskohtaisena tukena.

Aluetuen suuntaviivojen 2 kohdan kolmannen kappaleen mukaan tapauskohtainen tuki ei yleensä täytä edellä mainittuja aluetuen suuntaviivojen 2 kohdan toisen kappaleen edellytyksiä ja 87 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdasta poikkeaminen sallitaan yleensä vain hyväksytyistä tukiohjelmista myönnetylle tuelle.

Tämän vuoksi on erikseen tutkittava, onko tuki aluetukea koskevien sääntöjen mukaista.

Komissio toteaa, että voidakseen arvioida kilpailun vääristymistä se tarvitsee tietoja markkinatilanteesta merkityksellisillä markkinoilla ja yrityksen asemasta niillä. Tällä hetkellä komissiolla ei ole sellaisia tietoja, joiden perusteella se voisi arvioida tuesta mahdollisesti aiheutuvaa kilpailun vääristymistä.

Komissio toteaa myös, että voidakseen katsoa 87 artiklan 3 kohdan poikkeusten soveltuvan tapauskohtaiseen tukeen komission on oltava vakuuttunut, että tuesta on hyötyä heikommassa asemassa olevan alueen kehittämisen kannalta.

Komissio toteaa toimitettujen tietojen viittaavan siihen, että alue voitaisiin katsoa heikommassa asemassa olevaksi alueeksi. Toimitetut tiedot eivät kuitenkaan osoita, mitä todellista hyötyä tuesta voisi olla alueelle. Käytettävissä olevat tiedot eivät siten vakuuta komissiota siitä, että tuesta alueen kehittymiselle koituva hyöty voidaan taata.

Mitä tulee Piippolan yritykselle myymään maa-alueeseen, komissio toteaa, että viranomaisten tekemiin maakauppoihin sovelletaan julkisten viranomaisten tekemiin maa-alueita ja rakennuksia koskeviin kauppoihin sisältyvistä tuista annettua komission tiedonantoa ⁽²⁾. Tiedonannon mukaan myynti on toteutettava avoimen tarjouskilpailun kautta tai tiippumattoman arvioijan on määritettävä markkina-arvo.

Komissio toteaa, että käsiteltävässä tapauksessa myynti ei tapahtunut avoimen tarjouskilpailun perusteella. Tämän vuoksi markkinahinnan määrittäminen olisi annettava tiedonannon 2 kohdan a alakohdan edellytykset täyttävän arvioijan tehtäväksi. Ilman tällaista arviota komissio ei voi olla varma siitä, että Piippolan kunnan ja Ojala-Yhtymän väliseen maakauppaan ei sisälly valtiontukea.

Edellä esitetyistä syistä komissio epäilee tuen yhdenmukaisuutta kansallista aluetukea koskevien suuntaviivojen kanssa sekä katsoo, että Piippolan kunnan ja Ojala-Yhtymän väliseen maakauppaan voi sisällyä valtiontukea.

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan mukaan sääntöjenvastainen tuki voidaan periä takaisin tuensaajalta.

KIRJE

"Komissio ilmoittaa täten Suomelle, että tutkittuaan Suomen viranomaisten toimittamat edellä mainittua tukea koskevat tiedot komissio on päättänyt aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

1. Menettely

1. Suomi ilmoitti edellä mainitusta tuesta komissiolle EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan nojalla 29. lokakuuta 1999 päivätyllä kirjeellä (kirjattiin saapuneeksi 5. marraskuuta 1999). Komissio pyysi Suomelta lisätietoja 2. joulukuuta 1999 päivätyllä kirjeellä. Suomi vastasi 23. joulukuuta 1999 päivätyllä kirjeellä (kirjattiin saapuneeksi 7. tammikuuta 2000).
2. Suomelta saatujen tietojen perusteella ilmoituksen teko-vaiheessa osa suunnitellusta tuesta oli jo myönnetty yritykselle. Tämän vuoksi toimenpide kirjattiin ilmoittamattomaksi tueksi.

⁽¹⁾ EYVL C 74, 10.3.1998, s. 9.

⁽²⁾ EYVL C 209, 10.7.1997, s. 3.

3. Komissio huomauttaa, että oletetulla valtiontuella ja tutkimuksen kohteena olevalla tuetulla hankkeella ei ole yhteyttä oletettuun valtiontukeen ja hankkeeseen, joita tutkitaan parhaillaan asian NN 158/99 yhteydessä (ei vielä julkaistu).

2. Yksityiskohtainen kuvaus tuesta

4. Tukea saava hanke sijaitsee Suomessa Piippolassa, jossa mittatilaustyönä tehtyä hienomekaniikkaa tarjoava suomalainen Ojala-Yhtymä Oy (jäljempänä "Ojala-Yhtymä") aloittaa työkalujen valmistuksen vuoden 2000 ensimmäisellä neljänneksellä.

5. Ojala-Yhtymän liikevaihto vuosina 1997–1998 oli 173 miljoonaa Suomen markkaa ja voitto 14 miljoonaa markkaa. Liikevaihdosta 166 miljoonaa Suomen markkaa kertyi Suomesta (noin 95 %). Yhtymä työllisti 202 henkilöä vuonna 1998.

6. Ojala-Yhtymä kuuluu Ojala Groupiin. Ojala Group tarjoaa ohutlevystä valmistettujen komponenttien valmistusta sekä tuotteiden osakokoonpanoa sähkö- ja elektroniikkateollisuudelle. Ojala Group muodostuu seuraavista yrityksistä: Ojala-Yhtymä Oy, Teho Filter Oy ja Ridcon Oy. Sillä on lisäksi tytäryhtiö Kiinassa (Ojala Mechanical Equipment (Suzhou) Co. Ltd) ja yhteistyösopimus Plat & Mekano I Täby AB:n kanssa. Ojala Group toimii Suomessa neljällä paikkakunnalla ja uusia tuotantolaitoksia on suunnitteilla kahdelle muulle paikkakunnalle (Haapajarvi ja Piippola). Ojala Groupilla on 620 työntekijää ja vuodelle 1999 budjetoitu liikevaihto oli 500 miljoonaa Suomen markkaa. Yritystä on siten pidettävä 3. huhtikuuta 1996 annetussa komission suosituksessa⁽³⁾ tarkoitettuna suurena vrytyksenä. Ojala Groupin tärkeimmät asiakkaat ovat ABB ja Nokia ja tärkeimmät kohdemarkkinat Suomen lisäksi ovat Ruotsi, Saksa, Italia, Yhdistynyt kuningaskunta, Kiina, Yhdysvallat ja Australia. Suora vienti on kasvussa.

7. Ojala-Yhtymän investointi on seuraava (tuhatta markkaa):

Investiionnin laji	Määrä
Maa-alue	10
Rakennus	5 000
Koneet	8 000

Investointi johtaa 10–20 työpaikkaan vuoteen 2002 mennessä.

8. Suomen viranomaisten mukaan vuonna 2003 Ojala Groupin Piippolan tehdas on Suomen nykyaikaisin työkaluvalmistusyksikkö. Työkalut valmistetaan yhteistyössä euroopalalaisten sähkö- ja televiestintäkomponenttien valmistajien kanssa kustannustehokkaalla tavalla, joka varmistaa tuotteiden korkean laadun. Yrityksen liiketoimintasuunnitelman mukaan investointi vastaa kansainvälisen kysynnän lisääntymiseen ja nostaa yrityksen markkinaosuutta huomattavasti. Yrityksen mukaan tämän mahdollistaa alan keskittyminen ja yrityksen tarjoamien palvelujen parempi kilpailukyky suhteessa muihin toimittajiin.

9. Ilmoitettu tuki koostuu 5 vuoden korottomasta lainasta, jonka suuruus on 4 miljoonaa Suomen markkaa (672 751,70 euroa) ja jonka myöntää Piippolan kunta. Suomen viranomaisten toimittamien tietojen mukaan laina myönnettiin 12. heinäkuuta 1999 ja ensimmäinen 2 miljoonan markan erä vapautettiin 13. syyskuuta 1999.

10. Neljän miljoonan markan lainaa ei lyhennetä 5 vuoden laina-ajan kuluessa. Kyseisen 4 miljoonan markan vakuudeksi Piippolan kunta saa 4 miljoonan markan ensisijaisen kiinnityksen Ojala-Yhtymälle myymäänsä 5 hehtaarin määrään, jolle teollisuuskiinteistö rakennetaan.

11. Yritys on lisäksi hakenut 1 miljoonan Suomen markan investointitukea valtiolta (Työvoima- ja elinkeinokeskus, joka on uusia investointeja kehitysalueilla tukeva julkinen laitos). Jos Ojala-Yhtymä saa avustuksen, 4 miljoonan markan lainaa lyhennetään miljoonalla markalla. Avustushakemuksen käsittely on kesken eikä päätöstä avustuksen määrästä tai sen myöntämisestä ole vielä tehty.

12. Ojala-Yhtymä on ostanut Piippolan kunnalta noin 50 000 m² maa-alueen 10 000 Suomen markalla (1 681,87 eurolla). Kauppakirja allekirjoitettiin 12. heinäkuuta 1999. Käytettävissä olevien tietojen perusteella näyttää siltä, että myyntihinta ei perustu avoimeen tarjouskilpailuun eikä ennen myyntineuvotteluita tehtyyn riippumattomaan arviointiin.

13. Suomen viranomaiset toteavat, että kauppahinta (0,20 Suomen markkaa/m² eli 0,03 euroa) on käypä markkinahinta. Tämän osoittamiseksi Suomen viranomaiset ilmoittavat Piippolan kunnan ostaneen myös kaksi muuta maa-alueita seuraavaan hintaan:

— 2 510 m² hintaan 0,40 Suomen markkaa/m² 31. elokuuta 1999

— 1 000 m² hintaan 1 Suomen markkaa/m² 14. lokakuuta 1999.

14. Suomen viranomaiset toteavat lisäksi, että Ojala Groupin maksama kauppahinta 20 penniä neliometri on perusteltu markkinahinta eikä sisällä avustusluonteista valtiontukea. Viranomaiset huomauttavat myös, että suuret maa-alueet myydään yleensä suhteessa alhaisempaan hintaan kuin pienet maa-alueet.

3. Arviointi tuesta

15. EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannon-alaa, ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kauppaan kohdistuva vaikutus toteutuu, jos tukea saavan yrityksen harjoittama taloudellinen toiminta sisältää jäsenvaltioiden välistä kauppa.

⁽³⁾ EYVL L 107, 30.4.1996, s. 4.

16. Komissio toteaa, että ilmoitettu tuki myönnetään valtion varoista yksittäiselle yritykselle, jota tuki suosii alentamalla kustannuksia, joita yritykselle ilmoitetun investointihankkeen toteuttamisesta tavallisesti aiheutuisi. Tukea saava yritys, Ojala-Yhtymä Oy, valmistaa lisäksi metallikomponentteja sähkö- ja elektroniikkateollisuudelle, mikä on jäsenvaltioiden välistä kauppaa sisältävää taloudellista toimintaa. Siten kyseinen tuki kuuluu EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.
17. Tuki muodostuu Piippolan kunnan suorista avustuksista alueella tehtävään investointiin. Piippola on EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettu tukialue⁽⁴⁾. Aluetuen yläraja kyseisellä alueella on 20 % NAE. Alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen⁽⁵⁾ (jäljempänä ”aluetuen suuntaviivat”) 2 kohdan mukaan suuntaviivat koskevat kaikkia talouden toimialoja lukuun ottamatta aloja, joilla sovelletaan erityissääntöjä. Koska metallikomponenttien valmistukseen ei sovelleta tällaisia erityissääntöjä, kyseinen tuki arvioidaan aluetuen suuntaviivojen nojalla.
18. Komissio toteaa, että tuki on osittain jo maksettu tuensajalle eli Ojala-Yhtymä Oy:lle eikä sitä ole myönnetty minäkään hyväksytyin aluetukijärjestelmän nojalla. Siten tukea pidetään tapauskohtaisena tukena.
19. Aluetuen suuntaviivojen 2 kohdan toisen kappaleen mukaan aluetuelle voidaan myöntää poikkeus 87 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdasta vain, jos voidaan taata tasapaino tuen aiheuttamien kilpailun vääristymien ja vaikeuksissa olevan alueen kehittämisenä ilmenevien etujen välillä.
20. Aluetuen suuntaviivojen 2 kohdan kolmannen kappaleen mukaan tapauskohtainen tuki ei yleensä täytä edellä esitettyjä vaatimuksia ja 87 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdasta poikkeaminen sallitaan yleensä vain hyväksytyistä tukiohjelmista myönnetylle tuelle.
21. Koska kyseessä vaikuttaa olevan yksittäinen tapauskohtainen tuki, se on arvioitava erikseen. Komission on erityisesti tutkittava tuen vaikutus koko yhteisön kannalta voidakseen päätellä, soveltuuko tuki yhteismarkkinoille.
22. Kilpailun vääristymisestä komissio toteaa, että Suomen viranomaisten toimittamien tietojen mukaan 95 prosenttia Ojala Groupin liikevaihdosta syntyy Suomessa. Toimittuissa tiedoissa mainitaan myös yhtymän tärkeimmät asiakkaat, kohdemarkkinat Suomen lisäksi ja todetaan suoran viennin olevan kasvussa.
23. Komissio toteaa, että voidakseen arvioida kilpailun vääristymistä se tarvitsee tietoja markkinatilanteesta merkityksellisillä markkinoilla ja yrityksen asemasta niillä. Komissiolla ei ole tietoja markkinaosuuksista eikä markkinoiden kehityksestä. Siten komissiolla ei ole tarvittavia tietoja voidakseen arvioida tuen aiheuttaman kilpailun vääristymisen vaikutusta.
24. Komissio toteaa myös, että voidakseen katsoa 87 artiklan 3 kohdan poikkeussäännösten soveltuvan tapauskohtaiseen tukeen komission on oltava vakuuttunut, että tuesta on hyötyä heikommassa asemassa olevan alueen kehittymisen kannalta.
25. Ilmoituksen mukaan Piippolan kaltaiset maaseutualueet Suomessa kärsivät muuttotappioista ja väkiluku vähenee 1–2 prosenttia vuodessa. Alueen työttömyysprosentti on viime vuosina ollut sitkeästi noin 15 prosenttia. Suomen viranomaisten toimittamien tietojen mukaan Ojalan työkaluvalmistusyksikön saanti Piippolaan tuo alueelle kokonaan uutta, kansainvälistä huipputeknologiaa sisältävää yritystoimintaa ja sitä kautta luo uusia työpaikkoja. Alueen ja kunnan koko huomioon ottaen kyseiset työpaikat ovat määrällisesti ja laadullisesti merkittäviä.
26. Komissio toteaa toimitettujen tietojen viittaavan siihen, että alue on heikommassa asemassa oleva alue. Toimitetut tiedot eivät kuitenkaan osoita, mitä todellista hyötyä tuesta voisi olla alueelle. Käytettävissä olevat tiedot eivät vakuuta komissiota siitä, että tuesta alueen kehittymiselle koitua hyöty voidaan taata.
27. Komissio toteaa myös, että Ojala-Yhtymä on hakenut 1 miljoonan Suomen markan investointiavustusta, jota koskevan hakemuksen käsittely on kesken. Päätöstä avustuksen myöntämisestä tai sen suuruudesta ei ole toistaiseksi tehty. Tämän vuoksi komissio ei ota menettelyssään hakemusta huomioon, ellei menettelyn kuluessa saada uusia asian arvioimisen kannalta merkityksellisiä tietoja Suomen viranomaisten hakemuksesta tekemän päätöksen perusteella.
28. Mitä tulee Piippolan yritykselle myymään maa-alueeseen, komissio toteaa, että viranomaisten tekemiin maakauppoihin sovelletaan julkisten viranomaisten tekemiin maa-alueita ja rakennuksia koskeviin kauppoihin sisältyvistä tuista annettua komission tiedonantoa⁽⁶⁾. Tiedonannon mukaan myynti on toteutettava avoimen tarjouskilpailun kautta tai riippumattoman arvioijan on määritettävä markkina-arvo. Komissio toteaa, että käsiteltävässä tapauksessa myynti ei tapahtunut avoimen tarjouskilpailun perusteella.
29. Tämän vuoksi markkinahinnan määrittelemineen on annettava tiedonannon 2 kohdan a alakohdan edellytykset täytävän arvioijan tehtäväksi. Ilman tällaista arviota komissio ei voi olla varma siitä, että Piippolan ja Ojala-Yhtymän väliseen maakauppaan ei sisälly valtiontukea.
30. Edellä esitetyn vuoksi komissio ei tällä hetkellä pysty arvioimaan Ojala-Yhtymälle Piippolaan tehtävää investointia varten myönnetyn tuen nettointensiiteettiä eikä siten selvittämään, onko Suomi noudattanut aluetuen ylärajaa. Tämä johtuu siitä, että i) investointikustannusten tukikelpoisuus on todistamatta ja ii) maakauppaan mahdollisesti sisältyvä valtiontukielementti vaikuttaa väistämättä tuen kokonaisnettointensiiteettiin.

⁽⁴⁾ Tuen myöntämisaikana Piippola kuului 2-tukialueeseen ja on sellainen myös kaudella 2000–2006.

⁽⁵⁾ EYVL C 74, 10.3.1998, s. 9.

⁽⁶⁾ EYVL C 209, 10.7.1997, s. 3.

4. Päätelmät

31. Edellä esitetyistä syistä komissio epäilee tuen yhdenmukaisuutta kansallista aluetukea koskevien suuntaviivojen kanssa sekä katsoo, että Piippolan kunnan ja Ojala-Yhtymän väliseen maakauppaan voi sisältyä valtiontukea.
32. Tämän vuoksi komissio kehottaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn mukaisesti Suomen viranomaisia toimittamaan huomatuksensa ja kaikki tiedot, joista voi olla hyötyä tuen arvioinnissa, kuu-kauden kuluessa tämän kirjeen saamisesta. Komissio kehottaa Suomen viranomaisia toimittamaan jäljenöksen tästä kirjeestä mahdolliselle tuensaajalle mahdollisimman pian.
33. Komissio muistuttaa Suomea EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan lykkäävästä vaikutuksesta ja viittaa neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklaan, jossa säädetään, että kaikki sääntöjenvastainen tuki voidaan periä tuensaajalta takaisin.”

”Efter att ha undersökt information som insänts av de finländska myndigheterna om ovan angivna stöd önskar kommissionen informera Finland om att beslut fattats om att inleda ett förfarande enligt artikel 88.2 i EG-fördraget.

1. Förfarande

- Finland anmälde ovan nämnda stöd till kommissionen i enlighet med artikel 88.3 i EG-fördraget i en skrivelse av den 29 oktober 1999 (registrerad den 5 november 1999). Kommissionen begärde ytterligare information från Finland i en skrivelse daterad den 2 december 1999. Finland svarade i en skrivelse av den 23 december 1999 (registrerad den 7 januari 2000).
- Enligt den information som mottagits från Finland hade en del av det planerade stödet redan beviljats företaget vid tiden för anmälan. Därför registrerades ärendet som ett icke anmält stöd.
- Kommissionen konstaterar att föreliggande påstådda statliga stöd och stödprojekt inte har någon koppling till det påstådda statliga stöd och projekt som för närvarande granskas i ärende NN 158/99 (ännu ej offentliggjort).

2. Detaljerad beskrivning av stödet

- Det stödda projektet skall äga rum i Piippola, Finland, där Ojala-Yhtymä Oy (Ojala-Yhtymä), en finländsk tillverkare av finmekanik och höljen på beställning; kommer att börja tillverka verktyg under första kvartalet 2000.
- Ojala-Yhtymäs omsättning under 1997–1998 var 173 miljoner finska mark och vinsten låg på 14 miljoner finska mark. 166 miljoner finska mark av omsättningen kom från Finland (cirka 95 %). 1998 syssetillatte företaget 202 personer.

- Ojala-Yhtymä är ett dotterbolag inom Ojala-gruppen. Ojala-gruppen tillverkar metallkomponenter gjorda av tunnplåt och sysslar delvis med montering av produkter för el- och elektronikindustrin. Ojala-gruppen består av följande företag: Ojala-Yhtymä Oy, Teho Filter Oy och Ricdon Oy. Den har även ett dotterbolag i Kina (Ojala Mechanical Equipment (Sushou) Co Ltd) och ett samarbetsavtal med Plåt & Mekano i Täby AB. Ojala-gruppen är verksam på fyra orter i Finland och nya produktionsfaciliteter skall byggas på två andra orter (Haapajärvi och Piippola). Gruppen har 620 anställda och den budgeterade omsättningen för 1999 låg på 500 miljoner finska mark. Den måste därför anses vara ett stort företag i den mening som avses i kommissionens rekommendation av den 3 april 1996 ⁽¹⁾. Ojala-gruppens viktigaste kunder är ABB- och Nokia-grupperna och företagets viktigaste marknader, förutom Finland, är Sverige, Tyskland, Italien, Förenade kungariket, Kina, USA och Australien. Direktexporten växer.

- Ojala-Yhtymäs investeringar sker enligt följande (tusental finska mark):

Typ av investering	Belopp
Mark	10
Byggnader	5 000
Maskiner	8 000

Som ett resultat av investeringen kommer 10–20 arbetstillfällen att ha skapats fram till 2002.

- Enligt de finländska myndigheterna kommer Ojala-gruppens Piippolafabrik att år 2003 vara den modernaste verktygstillverkande enheten i Finland. Verktygen kommer att tillverkas i samarbete med tillverkare inom EU av elektronik och telekomponenter på ett kostnadseffektivt sätt som säkrar en hög kvalitet på produkterna. Enligt företagets verksamhetsplan kommer investeringen att svara mot en växande internationell efterfrågan och öka företagets marknadsandel avsevärt. Enligt företaget blir detta möjligt genom koncentrationen inom sektorn och konkurrenskraften i företagets tjänster i jämförelse med de som erbjuds av andra aktörer inom sektorn.
- Det anmälda stödet består av ett 5-årigt räntefritt lån på 4 miljoner finska mark (672 751,70 euro) beviljat av Piippola kommun. Enligt informationen från de finländska myndigheterna beviljades lånet den 12 juli 1999 och en första tranch på 2 miljoner finska mark frigjordes den 13 september 1999.
- Lånet på 4 miljoner finska mark är ett lån som inte behöver betalas av under den 5-åriga låneperioden. Som säkerhet för dessa 4 miljoner finska mark kommer Piippola kommun att begära pantträtt i form av en inteckning i den tomt på 5 hektar som den sålt till Ojala-Yhtymä och på vilken industrifastigheten skall byggas.

⁽¹⁾ EGT L 107, 30.4.1996, s. 4.

11. Därtill kommer att företaget har ansökt om ett investeringsstöd på 1 miljon finska mark från statliga Arbetskrafts- och näringscentralen, som är ett offentligt organ som stödjer nya investeringar i utvecklingsområden. Om detta bidrag skulle beviljas Ojala-Yhtymä skulle lånet på 4 miljoner finska mark sänkas med 1 miljon finska mark. Bidragsansökningen är fortfarande under behandling och något beslut har ännu inte fattats vare sig om beloppet eller huruvida det skall beviljas.

12. Vidare har Ojala-Yhtymä förvärvat en tomt på omkring 50 000 m² från Piippola kommun för 10 000 finska mark (1 681,87 euro). Köpeavtalet ingicks den 12 juli 1999. Enligt tillgänglig information förefaller köpesumman inte ha bestämts efter ett villkorslöst anbudsförfarande eller på basis av en oberoende värdering före försäljningsförhandlingarna.

13. De finländska myndigheterna anger att priset (0,20 finska mark/m², dvs. 0,03 euro) utgör ett rättvist marknadspris. Som belägg för detta anger Finland att Piippola kommun har köpt två markområden enligt följande:

— 2 510 m² för 0,40 finska mark/m² den 31 augusti 1999.

— 1 000 m² för 1 finsk mark/m² den 14 oktober 1999.

14. De finländska myndigheterna anger vidare att köpesumman på 20 penni per kvadratmeter som erlagts av Ojala-gruppen är ett rimligt marknadspris och inte innehåller några inslag av statliga subventioner i form av stöd. De anger även att det är allmän praxis att sälja större markområden för ett relativt sett billigare pris jämfört med små tomter.

3. Bedömning av stödet

15. Enligt artikel 87 i EG-fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna. Enligt EG-domstolens rättspraxis är villkoret om påverkan på handeln uppfyllt om det stödmottagande företaget bedriver en ekonomisk verksamhet som är föremål för handel mellan medlemsstaterna.

16. Kommissionen konstaterar att det anmälda stödet beviljats med statliga medel till ett enskilt företag, som därigenom gynnats genom en minskning av kostnader som det normalt skulle ha fått stå för självt ifall det velat genomföra det anmälda investeringsprojektet. Därtill kommer att stödmottagaren, Ojala-Yhtymä Oy, är ett företag som tillverkar metallkomponenter för el- och elektronikindustrin, en ekonomisk verksamhet där handel förekommer mellan medlemsstaterna. Därför omfattas det aktuella stödet av artikel 87.1 i EG-fördraget.

17. Det aktuella stödet består av direkta bidrag från Piippola kommun för en investering i området. Piippola är ett stöd-

berättigat område i den mening som avses i 87.3 c i EG-fördraget ⁽²⁾. Regionalstödstaket i det aktuella området är 20 % NBE. Enligt punkt 2 i riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål ⁽³⁾ (nedan kallade regionalriktlinjerna) är dessa riktlinjer tillämpliga på regionalstöd som beviljas inom alla verksamhetssektorer utom sektorer där särskilda bestämmelser gäller. Eftersom tillverkning av metallkomponenter inte omfattas av några särskilda regler skall stödet i fråga bedömas i enlighet med regionalriktlinjerna.

18. Kommissionen konstaterar att stödet i fråga delvis redan har utbetalats till mottagaren Ojala-Yhtymä Oy och att det inte beviljats inom ramen för någon godkänd regional ordning. Därför är stödet att betrakta som särskilt stöd.

19. Enligt punkt 2.2 i regionalriktlinjerna får ett undantag enligt artikel 87.3 a och c avseende regionalstöd endast beviljas om en balans kan garanteras mellan den uppkomna konkurrenssnedvridningen och stödets fördelar vad gäller utvecklingen av regionen.

20. Enligt punkt 2.3 i regionalriktlinjerna uppfyller särskilt stöd inte, om annat ej påvisas, ovanstående krav i punkt 2.2 i regionalriktlinjerna, och undantagen i artikel 87 a och c avser vanligtvis endast stöd som beviljas i enlighet med godkända ordningar.

21. Eftersom stödet synes utgöras av ett enskilt särskilt stöd, måste det bedömas från fall till fall. Särskilt måste kommissionen undersöka stödets effekter inom gemenskapen som helhet för att avgöra huruvida stödet är förenligt med den gemensamma marknaden.

22. När det gäller snedvridningen av konkurrensen konstaterar kommissionen att enligt den information som insänts av Finland kommer 95 % av Ojala-gruppens omsättning från Finland. I denna information omtalas även gruppens viktiga kunder; de marknader, förutom Finland, som företaget inriktar sig på och att direktexporten växer.

23. Kommissionen konstaterar att för att kunna bedöma konkurrenssnedvridningen behövs information om marknadsituationen på den relevanta marknaden och om företagets ställning inom denna marknad. Kommissionen förfogar inte över information om marknadsandelarna och marknadsutvecklingen. Följaktligen saknar kommissionen upplysningar för att kunna bedöma effekterna av den konkurrenssnedvridning som orsakas av stödet.

24. Kommissionen konstaterar vidare att för att kunna överväga om undantagen i artikel 87.3 kan vara tillämpliga på ett särskilt stöd måste övertygande belägg finnas som garanterar stödets fördelar för utvecklingen av en mindre region.

⁽²⁾ Piippola var klassificerat som mål 2-område då stödet beviljades och kommer att fortsatt vara det under perioden 2000–2006.

⁽³⁾ EGT C 74, 10.3.1998, s. 9.

25. Enligt anmälan lider landsbygdsområden i Finland såsom Piippolaområdet, av nettoutflyttning, och befolkningen minskar med 1–2 % per år. Arbetslösheten i området har envist legat kvar på cirka 15 %. Enligt informationen från de finländska myndigheterna kommer Ojalas verktygsstillverkningsenhet i Piippola att tillföra regionen som helhet ett nytt ekonomiskt verksamhetsområde med världsledande, toppmodern teknik och på detta sätt skapa nya arbetstillfällen som är både kvantitativt och kvalitativt betydande med tanke på regionens och ortens storlek.
26. Kommissionen konstaterar att det i den insända informationen anges att regionen skulle kunna anses vara en mindre gynnad region. I den insända information visas dock inte det aktuella stödets faktiska fördelar för regionen i fråga. På grundval av tillgänglig information är kommissionen inte övertygad om att stödet garanterat medför faktiska fördelar för regionens utveckling.
27. Därtill kommer att kommissionen konstaterar att Ojala-Yhtymä dessutom ansökt om 1 miljon finska mark i investeringsstöd och att denna ansökan fortfarande är under behandling. För närvarande har inget beslut fattats vare sig om stöd skall beviljas eller hur mycket. Kommissionen kommer därför inte att beakta denna ansökan i föreliggande förfarande, såvida det inte under arbetets gång framkommer ny information som är relevant för bedömningen av ärendet till följd av ett beslut av de finländska myndigheterna om ansökan i fråga.
28. När det gäller Piippola kommuns försäljning av mark till företaget konstaterar kommissionen att myndigheters försäljning av mark måste överensstämja med kommissionens meddelande om inslag av stöd vid statliga myndigheters försäljning av mark och byggnader⁽⁴⁾. Enligt detta meddelande skall försäljningen ske efter ett öppet anbuds-förfarande eller så skall marknadspriset fastställas genom en oberoende expertvärdering.
29. Kommissionen konstaterar att försäljningen i föreliggande fall inte skett efter ett öppet anbuds-förfarande. Därför borde marknadspriset ha fastställts av en värderingsman, som uppfyller villkoren i punkt 2 a i meddelandet. I avsaknad av en sådan värdering kan kommissionen inte fastslå att Piippola kommuns försäljning av mark till Ojala-Yhtymä inte innehåller inslag av statligt stöd.
30. Till följd av det ovan anförda kan slutligen kommissionen för närvarande inte uppskatta nettostödnivån för det stöd som beviljats till Ojala-Yhtymä för dess investering i Piippola och kan alltså inte heller avgöra huruvida det maximala stödtaket har respekterats av Finland, eftersom 1) det måste bevisas att investeringskostnaderna är stödberättigande och 2) alla eventuella inslag av statligt stöd i markförvärvet ovillkorligen kommer att inverka på den totala nettostödnivån.

4. Slutsats

31. Kommissionen betvivlar följaktligen av ovan anförda skäl att stödet är förenligt med riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål och att det inte skulle finnas inslag av statligt stöd i Piippola kommuns markförsäljning till Ojala-Yhtymä Oy.
32. Mot bakgrund av det ovan anförda ger kommissionen med stöd av artikel 88.2 i EG-fördraget Finland tillfälle att inom en månad från mottagandet av denna skrivelse yttra sig och tillhandahålla alla upplysningar som är nödvändiga för bedömningen av stödet. Kommissionen uppmanar Era myndigheter att omedelbart översända en kopia av denna skrivelse till den potentiella stödmottagaren.
33. Kommissionen påminner Finland om att artikel 88.3 i EG-fördraget har suspensiv verkan och hänvisar till artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/1999, där det föreskrivs att allt olagligt stöd kan återkrävas från mottagaren.”

⁽⁴⁾ EGT C 209, 10.7.1997, s. 3.

VALTIONTUKI

Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti tuesta C 38/2000 (ex NN 44/98) – Ilka Mafa Kältetechnik GmbH:n rakenneuudistus

(2000/C 278/03)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Komissio on ilmoittanut 1. elokuuta 2000 päivätyllä, tätä tiivistelmää seuraavilla sivuilla todistusvoimaisella kielellä toistetulla kirjeellä Saksalle päätöksestään aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely, joka koskee mainittua tukea.

Asianomaiset voivat esittää huomautuksensa tuesta, jota koskevan menettelyn komissio aloittaa, kuukauden kuluessa tämän tiivistelmän ja sitä seuraavan kirjeen julkaisemisesta. Huomautukset on lähetettävä osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun pääosasto
Linja H-1
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel
Faksi (32-2) 296 95 79

Huomautukset toimitetaan Saksalle. Huomautuksia esittävän asianomaisen on pyydyttävä kirjallisesti henkilöllisyyden luottamuksellista käsittelyä, ja tämä pyyntö on perusteltava.

TIIVISTELMÄ

Saksan viranomaiset ilmoittivat 27. maaliskuuta 1998 Ilka Mafa Kältetechnik GmbH:n toiseen yksityistämiseen myönnettävästä rakenneuudistustuesta. Koska ilmoitettu rakenneuudistussuunnitelma ei edennyt investoijan vetäytyttyä hankkeesta vuoden 1998 lopussa, suunnitelma ilmoitettiin uudestaan 30. joulukuuta 1999, kun uusi investoija oli löytynyt.

Entinen Ilka Mafa Kältetechnik GmbH kuului kahdeksan entisen itäsaksalaisen yrityksen muodostamaan yhtymään. Yritykset yksityistettiin ensimmäisen kerran vuonna 1994 EFBE Verwaltungs GmbH & Co. Management KG:nä, jonka nykyinen nimi on Lintra Beteiligungsholding GmbH. Koska Lintra-Beteiligungsholding GmbH:ta koskeva asia on käsiteltävänä numerolla C 41/99, tämä päätös koskee ainoastaan 1. tammikuuta 1997 lähtien Ilka-altille ja Ilka-neulle maksettua uutta tukea.

Ilmoitus koskee niin kutsutun Ilka-neun (Ilka Mafa Kältemaschinenbau GmbH) yksityistämistä. Kyseinen yritys on entisen Ilka Mafa Kältetechnikin (Ilka-alt) omaisuudenhoitoyhtiö ("Auffanggesellschaft"). Yritys toimii Dollnitz bei Hallessa, Sachsen-Anhaltin osavaltiossa. Ilka-neulla oli 45 työntekijää vuoden 1999 lopussa.

Ilka-neu kehittää, valmistaa ja kokoaa ympäristöystävällisiä jäähdyttimiä, joiden kylmäaineena käytetään ammoniakkaa. Jäähdyttimiä käytetään elintarvike- ja kemianteollisuudessa, teollisuustuotannossa ja ilmastointilaitteissa.

Uusi investoija on GEA AG, GEA-yhtymän holdingyhtiö. Yhtymällä on noin 150 toimintaa harjoittavaa yhtiötä eri puolilla maailmaa ja yhteensä 16 500 työntekijää.

Rakenneuudistuskausi on joulukuu 1997–joulukuu 2001. Vuonna 1998 Ilka-neun liikevaihto oli 10,362 miljoonaa Saksan markkaa.

Rakenneuudistussuunnitelman mukaan kustannuksia alennetaan suuren yhtymän tarjoamien synergiaetujen avulla (materiaalien yhteishankinta) sekä jakelemalla tuotteet yhtymän maailmanlaajuisen jakeluverkon kautta. Kustannusten säästämiseksi hallinto- ja jakelutoiminnot siirretään berliiniläisen sisaryhtiön Grasso RT:n hoidettaviksi. Ilka-neu keskittyy tulevaisuudessa jäähdytyskoneiden tuotantoon, joka on sen tärkein osaamisalue. (. . .) (*). Joitain laitteistoja korvataan uusilla tai uudistetaan ja t&k-toimintoja vahvistetaan.

Ilmoituksen mukaan rakenneuudistuksen kokonaiskustannukset olisivat 39,339 miljoonaa Saksan markkaa. Tästä määrästä 28,198 miljoonaa rahoitettaisiin tuella, 8,381 miljoonaa olisi investoijan osuus ja 2,760 miljoonaa työntekijöiden osuus.

EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa määrätään, että jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Euroopan yhteisöjen tuomioistuinten oikeuskäytännön mukaan vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan toteutuu, jos tuensaajayritys harjoittaa taloudellista toimintaa, johon sisältyy jäsenvaltioiden välistä kauppa.

(*) Liikesalaisuus.

Komissio toteaa, että ilmoitettu tuki myönnetään valtion varoista yksittäiselle yritykselle, jota tuki suosii alentamalla kustannuksia, joita yritykselle ilmoitetun rakenneuudistushankkeen toteuttamisesta tavallisesti aiheutuisi. Tukea saava yritys, Ilka-neu, on yhtiö, jonka toimintaan kuuluvat jäähdyttimien kehitys, tuotanto ja kokoaminen, mikä on jäsenvaltioiden välistä kauppaa sisältävää taloudellista toimintaa. Näin ollen kyseinen tuki kuuluu EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.

Ilmoitettu hanke koskee yrityksen rakenneuudistusta investoijan esittämän rakenneuudistussuunnitelman mukaisesti. Asiasta ilmoitettiin 27. maaliskuuta 1998. Komissio huomauttaa, että vaikeuksissa oleville yrityksille myönnettävää rakenneuudistustukea arvioidaan valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi annettujen yhteisön suuntaviivojen mukaisesti. Koska osa tuesta myönnetään 9. lokakuuta 1999 jälkeen, ilmoitettuun tukeen sovelletaan vuonna 1999 annettuja yhteisön suuntaviivoja valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi ⁽¹⁾ (jäljempänä "suuntaviivat").

Suuntaviivojen mukaan tuen on oltava rakenneuudistuksen kustannuksiin ja hyötyyn suhteutettua tukea. Suuntaviivojen 3.2.2 kohdan d alakohdassa määrätään, että tuki on rajattava määrään, joka on ehdottomasti välttämätön rakenneuudistuksen toteuttamiseksi, ja sen on oltava suhteessa yhteisön kannalta odotettavissa olevaan hyötyyn. Tuensaajien on osallistuttava merkittävästi rakenneuudistussuunnitelmaan.

Komission tietojen mukaan ilmoitetun rakenneuudistussuunnitelman kokonaiskustannuksiksi arvioidaan 36,579 miljoonaa Saksan markkaa. Julkisen rahoituksen osuus olisi 28,198 miljoonaa Saksan markkaa eli 77 prosenttia kokonaiskustannuksista. Investoijan osuus olisi 8,381 miljoonaa eli 23 prosenttia kokonaiskustannuksista. Komissio epäilee, rajoittuuko tuki rakenneuudistuksen toteuttamisen kannalta ehdottoman välttämättömään määrään ja voidaanko investoijan osuus katsoa merkittäväksi kuten suuntaviivoissa edellytetään.

Komissio huomauttaa myös, että rakenneuudistussuunnitelman mukaan 9,8 miljoonasta Saksan markasta, jotka käytetään investoijan investointi- ja rakenneuudistustoimenpiteisiin, yhteensä 1,1 miljoonaa käytettäisiin jakelua hoitavien toimistojen perustamiseen Skandinaviaan ja Japaniin ja jakeluverkon raken-

tamiseen Etelä-Amerikkaan. Koska Ilka-neun jakelutoiminta siirtyy sisaryhtiö Grasso RT:n hoidettavaksi, komissio epäilee, myönnetäänkö näihin investointeihin liittyvä osa tuesta todella Ilka-neulle, ovatko nämä investoinnit todella välttämättömät yrityksen elinkelpoisuuden palauttamiseksi ja rajoittuuko tuki siten ehdottomasti välttämättömään määrään.

Komissio huomauttaa, että edellä olevan lisäksi Lintra Beteiligungsholding GmbH:ta koskevassa asiassa C 41/99 tehtävässä päätöksessä entiselle Ilka Mafa Kältetechnik GmbH:lle voidaan määrätä lisävastuita ja että nämä vastuut olisi lisättävä rakenneuudistussuunnitelman kustannuksiin. Näiden vastuiden tarkka määrä ei ole tällä hetkellä tiedossa, vaan niistä määrätään Lintra Beteiligungsholding GmbH:ta koskevassa asiassa C 41/99 tehtävässä lopullisessa päätöksessä. Nämä lisävastuut olisi otettava huomioon arvioitaessa, onko tuki oikeassa suhteessa kustannuksiin ja hyötyyn.

Kun otetaan huomioon edellä oleva ja se, että investoijan osuus ilmoitetusta suunnitelmasta on niin alhainen, että se antaa aiheen epäillä, täyttyykö vaatimus siitä, että tuki on oikeassa suhteessa kustannuksiin ja hyötyyn, komissio epäilee vahvasti tämän vaatimuksen täyttymistä.

Komissio varaa itselleen mahdollisuuden päättää, voiko rakenneuudistussuunnitelma palauttaa kyseisen yrityksen pitkän aikavälin elinkelpoisuuden, sen jälkeen kun Lintra Beteiligungsholding GmbH:ta koskevassa asiassa C 41/99 tehtävästä päätöksestä seuraavat lisävastuut on selvitetty ja arvioitu suhteessa rakenneuudistukseen.

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan mukaan kaikki sääntöjenvastainen tuki voidaan periä takaisin tuensaajalta.

KIRJE

"Die Kommission teilt Deutschland mit, dass sie nach Prüfung der von den deutschen Behörden übermittelten Angaben über die vorerwähnte Beihilfe/Maßnahme beschlossen hat, das Verfahren nach Artikel 88 Absatz 2 EG-Vertrag einzuleiten.

1. Verfahren

1. Mit Schreiben vom 5. Oktober 1999 setzten die deutschen Behörden die Kommission gemäß Artikel 88 Absatz 3 EG-Vertrag von der Umstrukturierungsbeihilfe für die Privatisierung der Ilka Mafa Kältemaschinenbau GmbH in Kenntnis. Die Ilka Mafa Kältemaschinenbau GmbH (nachfolgend Ilka-neu) ist als Auffangesellschaft aus der ehemaligen Ilka Mafa Kältetechnik GmbH (nachfolgend Ilka-Alt) hervorgegangen.

⁽¹⁾ EYVL C 288, 9.10.1999.

2. Mit Schreiben vom 29. April 1998, 18. Juni 1998 und 25. Juni 1998 forderte die Kommission von Deutschland zusätzliche Auskünfte an. Deutschland antwortete mit Schreiben vom 29. Mai 1998, 30. Juli 1998, 18. August 1998 und 28. Oktober 1998.
3. Der am 27. März 1998 notifizierte Umstrukturierungsplan konnte Ende 1998 nicht weiter umgesetzt werden, da der Investor, Carrier Corporation, am 31. Dezember 1998 zurücktrat, ehe irgendwelche Maßnahmen zur Umsetzung des Vertrages zwischen den Parteien erfolgt waren. Die BvS begann mit der Suche nach einem neuen Investor, und am 27. September 1999 wurde der Privatisierungsvertrag mit der GEA AG geschlossen. Diese Privatisierung wurde der Kommission am 30. Dezember 1999 mitgeteilt und ist Gegenstand des vorliegenden Beschlusses.
4. Im Anschluss an die Anmeldung vom 30. Dezember 1999 forderte die Kommission mit Schreiben vom 18. Februar 2000 zusätzliche Informationen an. Deutschland antwortete mit Schreiben vom 3. April 2000.
5. Die Ilka-alt Kältetechnik gehörte zu einer Gruppe von acht früheren ostdeutschen Unternehmen, aus denen bei der Erstprivatisierung im Jahre 1994 die EFBE Verwaltungs GmbH & Co. Management KG, jetzt Lintra Beteiligungsholding GmbH, hervorging. Da das ursprüngliche Privatisierungskonzept im Dezember 1996 scheiterte, beschloss die Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (BvS) im Januar 1997, die Umstrukturierung der potentiell lebensfähigen Lintra-Tochtergesellschaften fortzusetzen, um diese Unternehmen auf einen Wiederverkauf vorzubereiten. Da ein Teil der Beihilfe bereits zur Auszahlung gelangt ist, wurde der Fall als NN-Fall registriert.
6. Der Fall der Lintra-Beteiligungsholding GmbH ist unter der Nummer C 41/99 anhängig. Folglich wird die Beihilfe, die an Ilka-alt über die Lintra Beteiligungsholding GmbH gezahlt wurde, im Zusammenhang mit dem Fall C 41/99 der Lintra Beteiligungsholding GmbH behandelt.
7. Der vorliegende Beschluss betrifft neue Beihilfen, die ab 1. Januar 1997 an die Ilka-alt und die Ilka-neu gezahlt wurden.
10. Am 25. November 1994 wurde die Ilka-alt an die Lintra-Gruppe (Emans & Partner GbR) übertragen.
11. Ursachen für die schlechte Ertragslage der Ilka-alt waren ein zu geringer Umsatz aufgrund ungenügender Marktdurchdringung und zu hohe Fixkosten durch nicht angepasste Overhead- und Personalkosten. Ferner basierte das Konzept der Lintra auf dem Ausbau des Geschäftsbereichs Anlagenbau, was sich als strategische Fehlentscheidung erwies.
12. Die Verluste der Ilka-alt (in DEM) beliefen sich 1994 auf 18,6 Mio., 1995 auf 13,9 Mio., 1996 auf 5,1 Mio. und 1997 auf 3,7 Mio.

2.2. Die Zweitprivatisierung

2. Ausführliche Beschreibung der Beihilfe

2.1. Die Entwicklung des Falles bis zur Zweitprivatisierung

8. Zu Zeiten der DDR gehörte das Unternehmen zum Kombinat Ilka Luft- und Kältetechnik. Zum 1. Juli 1990 erfolgte die Umwandlung in Ilka Industrieverwaltungs GmbH, und zum 1. Januar 1993 übernahm die EFBE Verwaltungs GmbH & Co. Management KG die Management-Verantwortung über die Gesellschaft. Das Unternehmen war in Döllnitz bei Halle, Sachsen-Anhalt, ansässig.
9. Die Ilka-alt wurde am 1. März 1994 durch Ausgründung des operativen Geschäfts gegründet.
13. Ende 1997 gründete die Ilka-alt in Vorbereitung auf die Zweitprivatisierung die Tochtergesellschaft Ilka-neu. Am 17. November 1997 erwarb die Ilka-alt die leere Mantelgesellschaft Flamingo Vermögensverwaltung GmbH mit einem Stammkapital von 50 000 DEM. Diese wurde anschließend in Ilka Mafa Kältemaschinenbau GmbH (Ilka-neu) umfirmiert. Zum 11. Dezember 1997 wurde die Ilka-alt in Dipa-Industrie- und Vermögensverwaltungsgesellschaft (Dipa) umfirmiert.
14. Gegenstand der Ilka-neu sind die Entwicklung, Projektierung, Fertigung und Montage von Flüssigkeitskühlsätzen zur umweltverträglichen Kälteerzeugung auf Ammoniakbasis. Flüssigkeitskühlsätze werden in der Nahrungsgüterwirtschaft, der chemischen Industrie, der industriellen Produktion, zur Gebäudeklimatisierung und in Sportbauten angewandt.
15. Auf der Grundlage des Privatisierungsvertrags mit Carrier stattete die Ilka-alt (Dipa) die Ilka-neu am 11. Dezember 1997 mit dem für die Montage der Flüssigkeitskühlsätze und für den Service relevanten Anlage- und Umlaufvermögen zum vorgesehenen Kaufpreis von 2,5 Mio. DEM aus. Grundstücke und Gebäude verblieben bei der Dipa. Der Wert der übertragenen Vermögensgegenstände wurde mit 2,7 Mio. DEM beziffert. Aufgrund zusätzlicher Kosten im Zusammenhang mit der Übernahme der Mitarbeiter wurden davon 200 000 DEM abgezogen.
16. Der Interessent für die Zweitprivatisierung, Carrier, zog sich am 31. Dezember 1998 zurück. Im Zuge der Suche nach einem Ersatzinvestor nahm die BvS zu zehn in- und ausländische Unternehmen aus dem Bereich des Kälteanlagen- und Kältemaschinenbaus Verbindung auf. Als einziges Unternehmen bekundete die GEA AG Interesse an der Übernahme der Ilka-neu.
17. Mit Wirkung vom 25. Oktober 1999 übernahm die BvS sämtliche Geschäftsanteile an der Lintra zum Kaufpreis von 1 DEM. Damit übernahm sie auch die Dipa. Die BvS ist somit die einzige Gesellschafterin der Dipa. Die Dipa wurde am 1. Januar 2000 in Liquidation versetzt.

18. Am 27. September 1999 wurde der Privatisierungsvertrag zwischen der BvS, der Dipa und der GEA AG über die Übernahme der Ilka-neu geschlossen. Das Bundeskartellamt erteilte die Zustimmung zu dem Zusammenschluß (GEA-Ilka-neu). An die Dipa wurde der Kaufpreis von 500 000 DEM gezahlt.
19. Nach Aussage Deutschlands wäre die Eröffnung eines Gesamtvollstreckungsverfahrens über die verbleibende Dipa für die Neuprivatisierung mit dem Risiko von Anfechtungen behaftet. Zum Schutz von Gläubigern und zur Vermeidung konkursrechtlicher Auseinandersetzungen wird die Dipa bis zum Abschluss der Liquidation weiterfinanziert.
20. Die Ilka-neu erzielte 1998 folgende Ergebnisse: Umsätze 10,362 Mio. DEM; Verluste 6,687 Mio. DEM. Im selben Jahr produzierte die Ilka-neu [...] (**) Einheiten Flüssigkeitskühlsätze.
- 2.3. Der Umstrukturierungsplan**
21. Der Investor des zweiten Umstrukturierungsprojekts ist die GEA AG, die Managementholding der GEA-Gruppe, zu der weltweit ca. 150 operative Gesellschaften gehören. Im Jahre 1998 erzielte der Konzern mit 16 500 Beschäftigten bei einem Umsatz in Höhe von 4,8 Mrd. DEM einen Jahresüberschuss in Höhe von 192 Mio. DEM. Der Kaufpreis für die Ilka-neu betrug 500 000 DEM.
22. Der Umstrukturierungsplan sieht vor allem eine Kostensenkung durch Ausnutzung von Synergieeffekten vor, die durch die Einbindung in den Konzern (gemeinsamer Einkauf) und in dessen weltweites Vertriebsnetz erzielt werden sollen. Zwecks Kosteneinsparung werden die Funktionen Verwaltung und Vertrieb vom Schwesterunternehmen Grasso RT Berlin übernommen.
23. Das Unternehmen wird sich in Zukunft auf das Kerngeschäft, die Herstellung von Flüssigkeitskühlsätzen, konzentrieren. [...] (*). Vorgesehen sind auch Ersatz- und Modernisierungsinvestitionen und eine Verstärkung der FuE-Aktivitäten.
24. Der Investor wird durchschnittlich 45 Vollzeit Arbeitsplätze über einen Zeitraum von drei Jahren ab November 1999 beschäftigen. Der Betrieb des Unternehmens wird bis mindestens zum 31. Dezember 2004 fortgeführt.
25. Laut Anmeldung beträgt die Kapazität des Unternehmens seit 1993 80—100 Einheiten an Flüssigkeitskühlsätzen von unterschiedlicher Größe und Leistung. Diese Ausbringungsmenge ist begrenzt durch die Größe, Geometrie und Ausstattung der Montagehalle. Der Umstrukturierungsplan sieht keine Ausweitung der Produktionskapazität vor. Die vorgesehene Umsatzausweitung wird durch eine bessere Auslastung der vorhandenen Kapazitäten möglich (1998 wurden [...] Einheiten hergestellt).
26. Dem Umstrukturierungsplan zufolge wird das Unternehmen 2002 bei einem Umsatzerlös von [...] (*) Mio. DEM einen leichten Jahresüberschuss in Höhe von [...] (*) DEM erzielen. Für 2003 wird ein Umsatz von [...] (*) Mio. DEM und ein Jahresüberschuss von [...] (*) DEM prognostiziert, für 2004 ein Umsatz von [...] (*) Mio. DEM und ein Jahresüberschuss von [...] (*) Mio. DEM.
27. Die prognostizierten Verluste liegen 1999 bei [...] (*) Mio. DEM (Umsatz [...] (*) Mio. DEM) und 2000 bei [...] (*) Mio. DEM (Umsatz [...] (*) Mio.).
28. Die Ilka-neu wurde im Dezember 1997 in Vorbereitung auf die Zweitprivatisierung mit Carrier gegründet. Der Umstrukturierungszeitraum sollte sich vom 1. Dezember 1997 bis 31. Dezember 2001 erstrecken. Wie bereits dargelegt, konnte dieses Projekt nach dem Ende 1998 erfolgten Rückzug von Carrier nicht fortgeführt werden. Der Umstrukturierungszeitraum mit dem gegenwärtigen Investor beginnt am 1.10.1999 und endet am 31. Dezember 2001. Die gesamte Periode seit Ende 1997 wurde als Umstrukturierungszeitraum der ehemaligen Ilka Mafa Kälte-technik angemeldet.
29. Laut Anmeldung gestaltet sich die Finanzierung der Umstrukturierung wie folgt (in Mio. DEM):
30. Öffentliche Mittel für die Ilka-alt (Dipa) bis zum Abschluss der Liquidation:
BvS/Land	6,450
31. Öffentliche Mittel für die Ilka-neu 1.12.1997—31.12.2001:
BvS/Land	21,748
Beihilfe gesamt	28,198
32. Finanzierung durch den Investor:
Kaufpreis	[...]
Erhöhung des Stammkapitals	[...]
Gesellschafterdarlehen	[...]
Gesamt	8,1
33. Laut Anmeldung verzichtet die Belegschaft des Unternehmens im Umstrukturierungszeitraum auf 12,5 % ihres jährlichen Lohns/Gehalts. Daraus ergeben sich 2,760 Mio. DEM, die laut Anmeldung als Beitrag des Investors/der Ilka-neu angesehen werden.
34. Überdies hat die Ilka-neu mit ihrem Betriebsrat vereinbart, dass die Ilka-neu 0,281 Mio. DEM zu den Kosten des neuen Umstrukturierungsplan vorgesehenen Personalabbaus beiträgt. In der Anmeldung wurde diese Summe als Beitrag des Investors/der Ilka-neu angesehen.

(**) Betriebsgeheimnis.

35. Laut Anmeldung beträgt der Finanzbedarf für die Umstrukturierung des Unternehmens im Zeitraum 1. Dezember 1997—31. Dezember 2001 also 39,339 Mio. DEM.
36. Davon entfallen auf die Privatisierung der Ilka-neu an die GEA AG laut Anmeldung 18,160 Mio. DEM (?).
37. Der Investor führt Investitionen und Umstrukturierungsmaßnahmen im Wert von 9,8 Mio. DEM (unter Einbeziehung öffentlicher Mittel) durch. Davon entfallen 2,550 Mio. DEM auf pönalisierte Investitionsmaßnahmen laut Privatisierungsvertrag. Von den sonstigen Umstrukturierungsmaßnahmen in Höhe von 7,250 Mio. DEM sind 3,250 Mio. DEM pönalisiert.
38. Die sozialen Kosten der Privatisierung an die GEA betragen [...] (*) Mio. DEM, während die Verlustdeckung mit [...] (*) Mio. DEM und der Aufbau von working capital mit [...] (*) Mio. DEM veranschlagt werden.
39. Zur Marktinformation ist anzumerken, dass die Ilka-neu Flüssigkeitskühlsätze herstellt und vertreibt. Dabei handelt es um in sich abgeschlossene Systemkomponenten, die durch Wärmeaustausch zwischen einem Primärkreislauf innerhalb des Kühlsatzes und einem Sekundärkreislauf für die indirekte Kühlung von Substanzen über einen Wasserkühlkreislauf eingesetzt werden. Nach Aussage Deutschlands bilden diese einen eigenständigen Markt. Kühlsätze werden in unterschiedlichen kältetechnischen Systemen und Maschinen/Anlagen verwendet.
40. Die Kommission stellt fest, dass Deutschland zum deutschen Markt folgende Marktinformationen vorgelegt hat:
41. Nach Daten der Fachgemeinschaft Allgemeine Lufttechnik hat sich der Umsatz derjenigen Mitgliedsunternehmen, die Kältesätze herstellen (15 Unternehmen), kontinuierlich von 120 Mio. DEM im Jahre 1996 auf 175 Mio. DEM im Jahre 1998 erhöht (Anstieg 1998: 13 %). Für das Jahr 1999 liegen noch keine Absatzzahlen vor, doch wird ein Anstieg von 10 % erwartet, da die Produktion aller klima- und kältetechnischen Erzeugnisse 1999 um 8 % zugenommen hat. Die Produktion von Kühlsätzen stieg 1997 um 29 % und 1998 um 12 % an. Der Stückpreis ging von 21,8 TDM (1997) auf 19,6 TDM (1998) zurück.
42. Von der Produktion der Ilka-neu werden 84 % in Deutschland, 2 % in EU14 und 14 % außerhalb Europas abgesetzt. Der inländische Marktanteil der Ilka-neu lag 1998 bei 6 %.
43. Für den europäischen Markt hat Deutschland die abgesetzten Stückzahlen angegeben, die einen ähnlichen Aufwärtstrend zeigen wie auf dem deutschen Markt (Anstieg von 32 700 Einheiten 1995 auf 49 700 Einheiten 1998, durchschnittliche jährliche Wachstumsrate 15 %). Den abgesetzten Stückzahlen zufolge verfügt die Ilka-neu auf dem europäischen Markt über einen Marktanteil von 0,1 % (1998: [...] (*) Einheiten). Für die nächsten Jahre wird ein kontinuierliches Wachstum der Nachfrage nach Kältesätzen prognostiziert, und selbst unter pessimistischen Erwartungen beträgt der Zuwachs mindestens 5 %. Für die Produktion wird bis 2004 ein jährlicher Anstieg von 3 bis 5 % prognostiziert.
44. Auf dem europäischen Markt dominieren nach Umsatz die Anbieter Trane (21 %) und Carrier (20 %). Deutschland nennt außerdem 28 weitere Wettbewerber auf dem europäischen Markt.

3. Würdigung der Beihilfe

45. Gemäß Artikel 87 Absatz 1 EG-Vertrag sind staatliche oder aus staatlichen Mitteln gewährte Beihilfen gleich welcher Art, die durch die Begünstigung bestimmter Unternehmen oder Produktionszweige den Wettbewerb verfälschen oder zu verfälschen drohen, mit dem Gemeinsamen Markt unvereinbar, soweit sie den Handel zwischen Mitgliedstaaten beeinträchtigen. Nach ständiger Rechtsprechung des Europäischen Gerichtshofs ist die Voraussetzung der Handelsbeeinträchtigung erfüllt, wenn das begünstigte Unternehmen einer Wirtschaftstätigkeit nachgeht, die Gegenstand eines Handels zwischen den Mitgliedstaaten ist.
46. Die Kommission stellt fest, dass die angemeldete Beihilfe aus staatlichen Mitteln für ein bestimmtes Unternehmen gewährt wurde, welches durch eine Verringerung der Kosten begünstigt wurde, die es bei der Durchführung des angemeldeten Umstrukturierungsvorhabens normalerweise tragen müsste. Überdies ist der Beihilfeempfänger, die Ilka-neu, ein Unternehmen, das Flüssigkeitskühlsätze entwickelt, herstellt und montiert. Dies sind wirtschaftliche Tätigkeiten, die Gegenstand eines Handels zwischen den Mitgliedstaaten sind. Somit handelt es sich um eine Beihilfe im Sinne von Artikel 87 Absatz 1 EG-Vertrag.
47. Das angemeldete Vorhaben betrifft die Umstrukturierung des Unternehmens entsprechend dem vom Investor vorgelegten Umstrukturierungsplan. Der Fall wurde am 27. März 1998 angemeldet. Die Kommission weist darauf hin, dass die Umstrukturierungsbeihilfe für Unternehmen in Schwierigkeiten gemäß den gemeinschaftlichen Leitlinien für staatliche Beihilfen zur Rettung und Umstrukturierung von Unternehmen in Schwierigkeiten beurteilt wird.
48. Die Kommission weist darauf hin, dass die derzeit geltenden Leitlinien der Gemeinschaft für staatliche Beihilfen zur Rettung und Umstrukturierung von Unternehmen in Schwierigkeiten (nachfolgend „Leitlinien“) am 9. Oktober 1999⁽³⁾ in Kraft traten. Diese Leitlinien finden gemäß Punkt 7.5 dann Anwendung, wenn die Beihilfe oder ein Teil der Beihilfe nach ihrem Inkrafttreten gewährt worden ist. Da ein Teil der Beihilfen für die angemeldete Umstrukturierung der Anmeldung zufolge nach diesem Datum gewährt werden soll, gelten für die angemeldete Umstrukturierung die Leitlinien von 1999.
49. Gemäß Punkt 2.1 der Leitlinien gehören zu den typischen Symptomen eines Unternehmens in Schwierigkeiten eine rückläufige Rentabilität oder zunehmende Verluste, sinkende Umsätze, verminderter Cash-flow sowie eine Abnahme des Reinvermögenswerts. Die Kommission stellt fest, dass sowohl die Ilka-alt als auch die Ilka-neu seit 1994 mit Verlust arbeiten. Im Jahre 1998 betrugen die Verluste 6,687 Mio. DEM. Daher gilt das Unternehmen als Unternehmen in Schwierigkeiten und die Umstrukturierungsbeihilfe wird anhand der Leitlinien beurteilt.

(2) Einschließlich 1,3 Mio. DEM durch Lohnverzicht der Belegschaft.

(3) ABl. C 288 vom 9.10.1999.

50. Die Kommission merkt an, dass Privatisierungen von Unternehmen im offenen Ausschreibungsverfahren durchzuführen sind, um sicherzustellen, dass für die Privatisierung keine Beihilfe gewährt wird. Ansonsten könnte davon ausgegangen werden, dass die Privatisierung unter Zahlung einer staatlichen Beihilfe an den Investor erfolgt. Die Kommission betont, dass sich dieser Beschluss lediglich auf die Umstrukturierung der Ilka-alt und -neu bezieht und Beihilfen an den Erwerber als solchen davon nicht berührt werden.
51. Gemäß Punkt 3.2.2 Buchstabe b) der Leitlinien soll der Umstrukturierungsplan die Wiederherstellung der langfristigen Rentabilität des Unternehmens innerhalb einer angemessenen Frist auf der Grundlage realistischer Annahmen hinsichtlich seiner künftigen Betriebsbedingungen erlauben. Die Verbesserung der Unternehmenssituation und die Wiederherstellung der Rentabilität müssen vor allem durch unternehmensinterne Maßnahmen herbeigeführt werden, die in dem Umstrukturierungsplan vorgesehen sind; es dürfen nicht nur externe Faktoren wie Preis- und Nachfragesteigerungen berücksichtigt werden, auf die das Unternehmen kaum Einfluss hat.
52. Der Umstrukturierungsplan betrifft zum größten Teil den Ersatz und die Modernisierung von Produktionsanlagen und die Rationalisierung der Verwaltungs- und Vertriebsfunktion. Das Unternehmen wird sich auf die Montage von Kältesätzen konzentrieren, deren Vertrieb über das etablierte Vertriebsnetz des Konzerns erfolgen soll. Durch den gemeinsamen Einkauf im Konzern verringern sich die Materialkosten im Zeitraum 1998—2000 von ca. [...] auf ca. [...] (*) %. Von den Investitions- und Umstrukturierungsmaßnahmen in Höhe von insgesamt 9,8 Mio. DEM entfallen [...] (*) Mio. auf die FuE-Kosten der Entwicklung einer neuen Generation von Flüssigkeitskühlsätzen. Es wird festgestellt, dass diese Faktoren als unternehmensinterne Maßnahmen angesehen werden können.
53. Der Umstrukturierungsplan sieht vor, dass das Unternehmen ab 2002 einen geringen Jahresüberschuss erzielt. Dies wird als angemessene Frist im Sinne der Leitlinien erachtet.
54. Der Investor GEA AG ist ein weltweit tätiges Unternehmen und bereits im Bereich Kältetechnik aktiv. Es verfügt über ausreichende Eigenmittel zur Durchführung des angemeldeten Plans. Da eine enge Zusammenarbeit mit der bereits auf diesem Gebiet tätigen Schwestergesellschaft vorgesehen ist, erscheint die prognostizierte Absatzsteigerung plausibel, stellt man das vorhandene Vertriebsnetz und die etablierten Kundenkontakte des Schwesterunternehmens Grasso RT in Rechnung.
55. Aus diesen Gründen hegt die Kommission keine Zweifel daran, dass der Plan die langfristige Rentabilität des Unternehmens wiederherzustellen vermag.
56. Allerdings weist die Kommission darauf hin, dass sich aus der noch ausstehenden endgültigen Entscheidung im Fall C 41/99 betreffend die Lintra Beteiligungsholding GmbH noch einige weitere Forderungen an die ehemalige Ilka Mafa Kältetechnik GmbH ergeben werden können, die zur Finanzierung des gegenwärtigen Umstrukturierungsplans hinzugerechnet werden müssten. Die genaue Höhe dieser Forderungen steht momentan noch nicht fest, wird jedoch der endgültigen Entscheidung im Fall C 41/99 Lintra Beteiligungsholding GmbH zu entnehmen sein. Diese zusätzlichen Forderungen sollten bei der Beurteilung der Fähigkeit des Umstrukturierungsplans zur Sicherstellung der langfristigen Lebensfähigkeit des Unternehmens sowie bei der Beurteilung der Verhältnismäßigkeit der Beihilfe Berücksichtigung finden.
57. Gemäß Punkt 3.2.3 der Leitlinien dürfen Umstrukturierungsbeihilfen nur einmal gewährt werden. Jedoch besagt Fußnote 25 der Leitlinien, dass Beihilfen, die vor dem 1. Januar 1996 Unternehmen der früheren DDR gewährt wurden und die die Kommission als vereinbar mit dem Gemeinsamen Markt erachtet hat, nicht berücksichtigt werden. Außerdem findet der entsprechende Absatz keine Anwendung auf Beihilfen an solche Unternehmen, die vor dem 31. Dezember 2000 notifiziert wurden.
58. Die Kommission weist darauf hin, daß sich der vorliegende Beschluss lediglich auf die neuen Beihilfen bezieht, die der Ilka-alt und -neu nach dem 1. Januar 1997 gewährt wurden. Wie in den Punkten 3 bis 5 dieses Beschlusses dargelegt, ist die Beihilfe für die Erstprivatisierung des Unternehmens Gegenstand der Entscheidung der Kommission im Fall C 41/99 betreffend die Lintra Beteiligungsholding GmbH.
59. Den Leitlinien zufolge darf die Beihilfe nicht zu unzumutbaren Wettbewerbsverfälschungen führen. Laut Punkt 3.2.2 Buchstabe c) der Leitlinien ist davon auszugehen, dass sich keine übermäßige Wettbewerbsverzerrung ergibt, wenn der relevante Markt auf Gemeinschaftsebene einschließlich des EWR unbedeutend ist. Bestehen auf der Ebene der Gemeinschaft oder des EWR strukturelle Überkapazitäten auf einem Markt, auf dem der Beihilfeempfänger tätig ist, so muss der Umstrukturierungsplan den Leitlinien zufolge einen Kapazitätsabbau im betreffenden Unternehmen vorsehen. Bestehen auf dem relevanten Markt keine strukturellen Überkapazitäten, prüft die Kommission dennoch, ob nicht Gegenleistungen verlangt werden sollten. Bei der Prüfung der erforderlichen Gegenleistungen trägt die Kommission der Marktlage und insbesondere dem Marktwachstum und dem Grad der Nachfragedeckung Rechnung.
60. Der Umstrukturierungsplan sieht keine Ausweitung der vorhandenen Kapazitäten vor, die die Produktion von 80 bis 100 Einheiten pro Jahr ermöglichen. Andererseits sieht er auch keine Stilllegung vorhandener Kapazitäten vor. In der Anmeldung wird allerdings erklärt, dass mit der Übertragung des operativen Geschäfts von der Ilka-alt auf die Ilka-neu im Dezember 1997 23 680 Fertigungsstunden pro Jahr abgebaut wurden, da der Bereich Anlagenbau aufgegeben und die 18 Mitarbeiter dieses Bereichs nicht in die neue Gesellschaft übernommen wurden.
61. Nach Auskunft Deutschlands setzt die Ilka-neu 84 % ihrer Produktion in Deutschland, 2 % in EU14 und 14 % außerhalb Europas ab. Im Jahre 1998 betrug der Marktanteil der Ilka-neu im Inland 6 %.

62. Im Hinblick auf den europäischen Markt nennt Deutschland die abgesetzten Stückzahlen, die von 32 700 Einheiten im Jahre 1995 auf 49 700 Einheiten im Jahre 1998 anstiegen, was einer durchschnittlichen jährlichen Zunahme von 15 % entspricht. Den abgesetzten Einheiten zufolge (1998: [...] Einheiten) verfügt die Ilka-neu auf dem europäischen Markt über einen Marktanteil von 0,1 %. Für die nächsten Jahre wird ein kontinuierliches Wachstum der Nachfrage prognostiziert, und selbst unter pessimistischen Erwartungen beträgt die Zuwachsrate mindestens 5 %. Im Fertigungsbereich wird bis 2004 ein jährlicher Anstieg von 3 bis 5 % vorausgesagt.
63. Nach den der Kommission vorliegenden Informationen scheinen auf dem europäischen Markt für Kältetechnik keine Überkapazitäten zu bestehen. Die Ausbringungsmenge zeigt im gesamten Sektor einen langfristigen Aufwärtstrend. Allerdings stehen die westeuropäischen Hersteller unter starkem Preisdruck, da die Einfuhr fernöstlicher Markenprodukte auf dem europäischen Markt zunimmt. Im Gesamtsektor war zwischen 1995 und 1998 ein jahresdurchschnittlicher Rückgang der Verkaufspreise um real 2,25 TDM zu verzeichnen. Im globalen Wettbewerb in diesem Sektor hat die EU einen besonders starken Wettbewerbsnachteil.
64. Nach Angaben des Branchenverbandes Eurovent/CECOMAF stehen die Aussichten für 2000 und 2001 gut, da die Marktbedingungen in Westeuropa unverändert bleiben.
65. Auf dem europäischen Markt dominieren nach Umsatz die Anbieter Trane (21 %) und Carrier (20 %). Deutschland nennt überdies 28 weitere Wettbewerber auf dem europäischen Markt. Zum Geschäftsbereich Kältetechnik der GEA AG gehören die Unternehmen Grasso, Grenco und Frigo-france. Keines von ihnen erscheint auf der Liste der Unternehmen, deren Marktanteil in den drei aufgeführten Marktsegmenten 2 % oder mehr beträgt.
66. Folglich kann der Marktanteil von 0,1 %, den die Ilka-neu auf europäischer Ebene innehat, als unbedeutend im Sinne der Leitlinien angesehen werden. Da die anderen Schwesterunternehmen in diesem Sektor hier ebenfalls unter 2 % liegen, scheint auch auf Konzernebene nur ein geringer Marktanteil zu bestehen. Wie den der Kommission vorliegenden Informationen überdies zu entnehmen ist, bestehen in dem Sektor keine Überkapazitäten, und seine Zukunftsaussichten sind angesichts des erwarteten Anstiegs von Nachfrage (5 %) und Produktion (3—5 %) positiv zu werten.
67. Aus diesen Gründen ist die Kommission der Auffassung, dass die Beihilfe keine unzumutbare Wettbewerbsverfälschung im Sinne der Leitlinien hervorruft.
68. Den Leitlinien zufolge muss die Beihilfe zu den Kosten und Nutzen der Umstrukturierung im Verhältnis stehen. Punkt 3.2.2 Buchstabe d) der Leitlinien besagt, dass sich die Beihilfe auf das für die Umstrukturierung notwendige Mindestmaß beschränken und in einem Verhältnis zu dem aus Gemeinschaftssicht erwarteten Nutzen stehen muss. Die Beihilfeempfänger müssen aus eigenen Mitteln einen bedeutenden Beitrag zum Umstrukturierungsplan leisten. Die Beihilfe darf nicht zur Finanzierung von Neuinvestitionen verwendet werden, die für die Wiederherstellung der langfristigen Rentabilität nicht unbedingt notwendig sind.
69. Die Kommission nimmt zur Kenntnis, dass die Ilka-alt in Liquidation bis zum Abschluss der Liquidation weiterfinanziert werden soll. Daher wird die in diesem Zusammenhang an die Ilka-alt gezahlte Beihilfe als Umstrukturierungsbeihilfe für die Privatisierung der Ilka-neu angesehen und bei der Beurteilung der Vereinbarkeit mit dem Gemeinsamen Markt in den Gesamtbetrag dieser Beihilfe einbezogen.
70. Laut Anmeldung beläuft sich der öffentliche Beitrag zur Umstrukturierung auf insgesamt 28,198 Mio. DEM. Der Investor/die Ilka-neu tragen 8,381 Mio. DEM bei. In der Anmeldung werden in die Finanzierung des Umstrukturierungsplans auch die 2,760 Mio. DEM einbezogen, die sich aus dem Lohnverzicht der Arbeitnehmer während des Umstrukturierungszeitraums ergeben. Demnach liegen die Gesamtkosten des Vorhabens anmeldungsgemäß bei 39,339 Mio. DEM.
71. Die Kommission weist darauf hin, daß die 2,760 Mio. DEM, die sich aus den verringerten Lohnkosten während der Umstrukturierungsperiode ergeben, weder als Beitrag des Investors noch als öffentliche Finanzierung angesehen werden. Somit gelten sie nicht als Bestandteil der Finanzierung des notifizierten Umstrukturierungsplans. Folglich wird die Kommission diesen Betrag bei der Berechnung der Gesamtkosten der Umstrukturierung nicht berücksichtigen.
72. Nach den der Kommission vorliegenden Informationen sind die Gesamtkosten der angemeldeten Umstrukturierung mit 36,579 Mio. DEM zu veranschlagen. Der Anteil der öffentlichen Finanzierung läge bei 28,198 Mio. DEM, was 77 % der Gesamtkosten entspricht. Der Beitrag des Investors beläuft sich auf 8,381 Mio. DEM bzw. 23 % der Gesamtkosten. Daher hegt die Kommission einige Zweifel daran, dass sich die Beihilfe auf das für die Umstrukturierung notwendige Mindestmaß beschränkt und der Beitrag des Investors als bedeutend gelten kann, wie die Leitlinien es vorschreiben.
73. Darüber hinaus stellt die Kommission fest, dass von den 9,8 Mio. DEM, mit denen der Investor laut Umstrukturierungsplan Investitionen und Umstrukturierungsmaßnahmen vornehmen soll, insgesamt 1,1 Mio. DEM für den Aufbau von Vertriebsbüros in Skandinavien und Japan und für den Aufbau des Vertriebsnetzes in Südamerika verwendet werden sollen. Da die Vertriebsfunktionen der Ilka-neu vom Schwesterunternehmen Grasso RT übernommen werden, hat die Kommission einige Zweifel daran, dass der Teil der Beihilfe, der mit diesen Investitionen gebunden ist, wirklich der Ilka-neu gewährt worden ist, dass diese Investitionen für die Wiederherstellung der Rentabilität des Unternehmens unbedingt notwendig sind und dass sich die Beihilfe auf das notwendige Mindestmaß beschränkt.

74. Ferner erinnert sich die Kommission zusätzlich zu den bisherigen Ausführungen daran, dass sich aus der noch ausstehenden endgültigen Entscheidung im Fall C 41/99 betreffend die Lintra Beteiligungsholding GmbH noch einige weitere Forderungen an die ehemalige Ilka Mafa Kälte-technik GmbH ergeben werden können, die der Finanzierung des gegenwärtigen Umstrukturierungsplans zugerechnet werden müssten. Die genaue Höhe dieser Forderungen steht momentan noch nicht fest, wird jedoch der endgültigen Entscheidung im Fall C 41/99 Lintra Beteiligungsholding GmbH zu entnehmen sein. Diese zusätzlichen Forderungen sollten bei der Beurteilung der Fähigkeit des Umstrukturierungsplans zur Sicherstellung der langfristigen Lebensfähigkeit des Unternehmens sowie bei der Beurteilung der Verhältnismäßigkeit der Beihilfe Berücksichtigung finden.
75. In Anbetracht der obigen Ausführungen hegen wir ernste Zweifel daran, dass die Voraussetzung der Verhältnismäßigkeit der Beihilfe erfüllt wird, zumal diese allein schon durch den geringen Beitrag des Investors zu dem angemeldeten Plan in Frage gestellt ist.
- 4. Schlussfolgerung**
76. Somit hat die Kommission aus den oben dargelegten Gründen Zweifel daran, dass die Beihilfe im Verhältnis zu den Kosten und Nutzen der Umstrukturierung steht. Die Kommission behält sich auch die Beurteilung der Fähigkeit des Umstrukturierungsplans zur Wiederherstellung der langfristigen Rentabilität des betreffenden Unternehmens vor, über die entschieden werden soll, wenn die zusätzlichen Forderungen, die sich aus der noch ausstehenden endgültigen Entscheidung im Fall C 41/99 betreffend die Lintra Beteiligungsholding GmbH festgelegt und beurteilt worden sind.
77. Aus diesen Gründen fordert die Kommission Deutschland auf, gemäß Artikel 10 Absatz 3 der Verordnung (EG) Nr. 659/1999 des Rates vom 22. März 1999 über besondere Vorschriften für die Anwendung von Artikel 93 des EG-Vertrags⁽⁴⁾, ihr innerhalb eines Monats nach Eingang dieses Schreibens alle zur Beurteilung der Vereinbarkeit der Beihilfe/Maßnahme sachdienlichen Unterlagen, Angaben und Daten zu übermitteln. Anderenfalls wird die Kommission eine Entscheidung auf der Grundlage der ihr vorliegenden Elemente erlassen. Sie bittet die deutschen Behörden, dem etwaigen Empfänger der Beihilfe unmittelbar eine Kopie dieses Schreibens zuzuleiten.
78. Die Kommission erinnert Deutschland an die Sperrwirkung des Artikels 88 Absatz 3 EG-Vertrag und verweist auf Artikel 14 der Verordnung (EG) Nr. 659/1999 des Rates, wonach alle rechtswidrigen Beihilfen von den Empfängern zurückgefordert werden können.”

⁽⁴⁾ ABl. L 83 vom 27.3.1999, S. 1.

VALTIONTUKI

Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti tuesta C 39/2000 (ex NN 126/99) – LandTechnik Schönebeck GmbH:n rakenneuudistus

(2000/C 278/04)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Komissio on ilmoittanut 1. elokuuta 2000 päivätyllä, tätä tiivistelmää seuraavilla sivuilla todistusvoimaisella kielellä toistetulla kirjeellä Saksalle päätöksestään aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely, joka koskee mainittua tukea.

Asianomaiset voivat esittää huomautuksensa tuesta, jota koskevan menettelyn komissio aloittaa, kuukauden kuluessa tämän tiivistelmän ja sitä seuraavan kirjeen julkaisemisesta. Huomautukset on lähetettävä osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun pääosasto
Linja H-1
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel
Faksi (32-2) 296 95 79

Huomautukset toimitetaan Saksalle. Huomautuksia esittävän asianomaisen on pyydettyä kirjallisesti henkilöllisyyden luottamuksellista käsittelyä, ja tämä pyyntö on perusteltava.

TIIVISTELMÄ

Saksan viranomaiset ilmoittivat komissiolle 5. lokakuuta 1999 päivätyllä kirjeellä LandTechnik Schönebeck GmbH:n (jäljempänä "LTS") toiseen yksityistämiseen myönnetystä rakenneuudistustuesta.

LTS kuuluu kahdeksan entisen itäsaksalaisen yrityksen muodostamaan yhtymään. Yritykset yksityistettiin ensimmäisen kerran vuonna 1994 EFBE Verwaltungs GmbH & Co. Management KG:nä, jonka nykyinen nimi on Lintra Beteiligungsholding GmbH. Koska osa tuesta on jo maksettu, asia kirjattiin NN-asiana. Koska Lintra Beteiligungsholding GmbH:ta koskeva asia on käsiteltävänä numerolla C 41/99, tämä päätös koskee aionoastaan 1. tammikuuta 1997 lähtien LTS:lle maksettua uutta tukea.

Ilmoitus koskee niin sanotun LTS-neun (Doppstadt GmbH) yksityistämistä. Kyseinen yritys on entisen LandTechnik Schönebeck GmbH:n (LTS-alt) ja sen täysin omistaman tytäryhtiön GS Fahrzeug- und Systemtechnik GmbH:n (GS-alt) omaisuusneuvoyhtiö ("Auffanggesellschaft"). Yritys sijaitsee Schönebeckissa, Sachsen-Anhaltin osavaltiossa. LTS-neulla oli 253 työntekijää vuoden 1999 lopussa.

LTS-alt kehitti, tuotti ja jakeli kaikenlaisia erityisesti maataloudessa käytettäviä ajoneuvoja, koneita, laitteistoja ja työvälineitä. GS-alt puolestaan rakensi, kehitti, tuotti ja jakeli kaikenlaisia järjestelmäkomponentteja, joita käytetään erityisesti auto- ja ajoneuvotuotannossa, rakennus- ja maatalouskoneiteollisuudessa sekä koneiden ja laitteistojen rakentamisessa.

Investoija Ferdinand Doppstadt on seitsemän yrityksen muodostaman yhtymän operatiivinen johtaja. Yhtymä toimii ajoneuvo- ja huoltopalveluilla sekä ulkomaanjakelussa. F. Doppstadtin yritysten palveluksessa on yhteensä 38 henkilöä.

Rakenneuudistuskausi on toukokuu 1999–31. joulukuuta 2002. Vuonna 1999 (10. toukokuuta–31. joulukuuta 1999) LTS-neun liikevaihto oli 16,4 miljoonaa Saksan markkaa.

Investoijan tavoitteena on saattaa loppuun tuotevalikoiman järjestelmällinen laajentaminen. Olennainen osa rakenneuudistus-suunnitelmaa on käyttää Doppstadt-yhtymän synergiaetuja markkinoimalla ajoneuvoja Doppstadtin vakiintuneella tuotemerkillä. Tulevan strategian mukaan Doppstadt GmbH aikoo keskittyä kunta-alalle täydellisen kuljetusajoneuvovalikoiman toimittajana.

Investoija aikoo toteuttaa investoinnit ja rakenneuudistustoimenpiteet (mukaan lukien vähintään 77,460 miljoonan Saksan markan julkinen rahoitus) 31. joulukuuta 2002 mennessä. Yhteensä 52,910 miljoonan Saksan markan investoinneista investoijan rahoitusosuus on 13,522 miljoonaa. Investoinnit keskittyvät vanhentuneiden koneiden ja laitteiden korvaamiseen, tuotantoprosessin laadun ja joustavuuden parantamiseen ja ympäristönormien noudattamiseen.

Ilmoituksen mukaan rakenneuudistuksen kokonaiskustannukset olisivat 122,897 miljoonaa Saksan markkaa. Tästä määrästä 76,468 miljoonaa rahoitettaisiin tuella, 40,959 miljoonaa olisi investoijan osuus ja 5,5 miljoonaa työntekijöiden osuus.

EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa määrätään, että jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Euroopan yhteisöjen tuomioistuinten oikeuskäytännön mukaan vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan toteutuu, jos tuensaajayritys harjoittaa taloudellista toimintaa, johon sisältyy jäsenvaltioiden välistä kauppaa.

Komissio toteaa, että ilmoitettu tuki myönnetään valtion varoista yksittäiselle yritykselle, jota tuki suosii alentamalla kustannuksia, joita yritykselle ilmoitetun rakenneuudistushankkeen toteuttamisesta tavallisesti aiheutuisi. Tukea saava yritys, LTS.neu, nyttemmin Doppstadt GmbH, on yhtiö, jonka toimintaan kuuluvat erikois- ja kuljetusajoneuvojen sekä järjestelmäkomponenttien kehitys, tuotanto ja jakelu, mikä on jäsenvaltioiden välistä kauppaa sisältävää taloudellista toimintaa. Näin ollen kyseinen tuki kuuluu EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.

Ilmoitettu hanke koskee yrityksen rakenneuudistusta investoijan esittämän rakenneuudistussuunnitelman mukaisesti. Asiasta ilmoitettiin 5. lokakuuta 1999. Komissio toteaa, että vaikeuksissa oleville yrityksille myönnettävää rakenneuudistustukea arvioidaan valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi annettujen yhteisön suuntaviivojen mukaisesti ⁽¹⁾ (jäljempänä "suuntaviivat").

Suuntaviivojen 3.2.2 i kohdan mukaan rakenneuudistussuunnitelman on mahdollistettava yrityksen pitkän aikavälin elinkelpoisuuden palauttaminen kohtuullisessa ajassa yrityksen toimintaedellytyksiä koskevien realististen oletusten perusteella. Yrityksen tilanteen paranemisen ja elinkelpoisuuden palauttamisen on perustuttava pääasiassa rakenneuudistussuunnitelman sisältämiin yrityksen sisäisiin toimenpiteisiin eikä se voi perustua ainoastaan hintojen tai kysynnän vaihtelun kaltaisiin ulkoisiin seikkoihin, joihin yritys tuskin voi itse vaikuttaa.

Komissio toteaa, että Saksan toimittamat markkinatiedot koskevat ensisijaisesti Saksan markkinoita ja arviota Doppstadt Tracin kehittymisestä näillä markkinoilla. Yksityiskohtaisia tietoja eurooppalaisten markkinoiden rakenteesta ja markkinatoimijoista ei ole toimitettu. Tiedoista ei myöskään ilmene selvästi, mitkä ovat merkitykselliset tuotemarkkinat. Asiakirjoissa on viittauksia sekä kuljetusajoneuvomarkkinoihin, erikoisajoneuvomarkkinoihin ja Tracien erityismarkkinoihin. Komissio huomauttaa myös, että Saksan toimittamista tiedoista ei ilmene, onko merkityksellisillä markkinoilla ylikapasiteettia ja miten hintojen arvioidaan kehittyvän näillä markkinoilla seuraavina vuosina.

⁽¹⁾ EYVL C 368, 23.12.1994, s. 12. Yritysten pelastamista ja rakenneuudistusta koskevat uudet suuntaviivat tulivat voimaan 9. lokakuuta 1999 eikä niitä siten sovelleta ilmoitettuun tukeen.

Näin ollen komissio huomauttaa, että sillä ei ole riittävästi tietoja merkityksellisistä markkinoista voidakseen päätellä, ovatko myyntitavoitteet, joihin rakenneuudistussuunnitelman pitkän aikavälin elinkelpoisuus perustuu, realistiset ja uskottavat. Komissio huomauttaa myös, että investoija ei näytä varmistavan LTS:n elinkelpoisuutta omilla varoillaan. Näistä syistä komissio epäilee, voiko rakenneuudistussuunnitelma varmistaa yrityksen pitkän aikavälin elinkelpoisuuden.

Suuntaviivojen mukaan tuen on oltava rakenneuudistuksen kustannuksiin ja hyötyyn suhteutettua tukea. Suuntaviivojen 3.2.2 iii kohdassa määrätään, että tuki on rajattava määrään, joka on ehdottomasti välttämätön rakenneuudistuksen toteuttamiseksi ja sen on oltava suhteessa yhteisön kannalta odotettavissa olevaan hyötyyn. Tuensaajien on osallistuttava merkittävästi rakenneuudistussuunnitelmaan.

Komissio toteaa, että ilmoitetun rakenneuudistuksen kokonaiskustannukset olisivat komission tietojen mukaan 146,058 miljoonaa Saksan markkaa. Tämä johtuu eräistä toimenpiteistä, jotka julkiset viranomaiset toteuttivat valmistellessaan toista yksityistämistä ja jotka eivät sisältyneet ilmoitetun rakenneuudistussuunnitelman rahoitukseen. Julkisen rahoituksen osuus olisi 105,099 miljoonaa Saksan markkaa eli 72 prosenttia kokonaiskustannuksista. Investoijan osuus olisi 40,959 miljoonaa eli 28 prosenttia kokonaiskustannuksista. Komissio epäileekin, rajoittuuko tuki rakenneuudistuksen kannalta ehdottoman välttämättömään määrään ja voidaanko investoijan osuus katsoa merkittäväksi kuten suuntaviivoissa edellytetään.

Komission huomautta myös, että suunniteltu rakenneuudistus keskittyy voimakkaasti investointeihin. Yhteensä 77,460 miljoonan rakenneuudistustoimenpiteistä 52,910 miljoonaa (69 prosenttia) olisi investointeja. Investoinnit kohdistuvat ensi sijassa vanhentuneiden koneiden korvaamiseen. Lisäksi tuotantolinjajärjestelyt ja niihin liittyvät työprosessit muutetaan kokonaan. Rakenneuudistussuunnitelmaa 9. helmikuuta 2000 esitelleiden yrityksen edustajien mukaan uudistusten ulkopuolelle jäisi ainoastaan rakennusten ulkokuori. Tämä osoittaa, että investoinnin luonne saattaa olla pikemminkin uusi investointi kuin rakenneuudistus, missä tapauksessa sovellettaisiin tuen alueellista enimmäisrajaa.

Komissio huomauttaa, että edellä olevan lisäksi Lintra Beteiligungsholding GmbH:ta koskevassa asiassa C 41/99 tehtävässä päätöksessä LTS:lle voidaan määrätä lisävastuita ja että nämä vastuut olisi lisättävä rakenneuudistussuunnitelman kustannuksiin. Näiden vastuiden tarkka määrä ei ole tällä hetkellä tiedossa, vaan niistä määrätään Lintra Beteiligungsholding GmbH:ta koskevassa asiassa C 41/99 tehtävässä lopullisessa päätöksessä. Nämä lisävastuut olisi otettava huomioon arvioitaessa, onko tuki oikeassa suhteessa kustannuksiin ja hyötyyn.

Edellä mainituista syistä komissio epäilee, voiko rakenneuudistussuunnitelma palauttaa kyseisen yrityksen pitkän aikavälin elinkelpoisuuden ja onko tuki oikeassa suhteessa rakenneuudistuksen kustannuksiin ja hyötyyn.

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan mukaan kaikki sääntöjenvastainen tuki voidaan periä takaisin tuensaa-jalta.

KIRJE

”Die Kommission teilt Deutschland mit, dass sie nach Prüfung der von den deutschen Behörden übermittelten Angaben über die vorerwähnte Beihilfe/Maßnahme beschlossen hat, das Ver-fahren nach Artikel 88 Absatz 2 EG-Vertrag einzuleiten.

1. Verfahren

1. Mit Schreiben vom 5. Oktober 1999 setzten die deutschen Behörden die Kommission gemäß Artikel 88 Absatz 3 EG-Vertrag von der Umstrukturierungsbeihilfe für die Zweitprivatisierung der LandTechnik Schönebeck GmbH (im folgenden „LTS“) in Kenntnis. Mit Schreiben vom 9. November 1999 und 18. Februar 2000 forderte die Kom-mission von Deutschland zusätzliche Auskünfte an. Deutschland antwortete mit Schreiben vom 15. Dezember 1999 und 5. April 2000.
2. Am 9. Februar 2000 fand in Brüssel eine Zusammenkunft mit den deutschen Behörden und den Vertretern des Unter-nnehmens sowie des Investors statt.
3. Die LTS gehört zu einer Gruppe von acht früheren ost-deutschen Unternehmen, aus denen bei der Erstprivatisie-rung im Jahr 1994 die EFBE Verwaltungs GmbH & Co. Management KG, jetzt Lintra Beteiligungsholding GmbH, hervorging. Da das ursprüngliche Privatisierungskonzept im Dezember 1996 scheiterte, beschloss die Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (BvS) im Januar 1997, die Umstrukturierung der potentiell lebensfähigen Lintra-Tochtergesellschaften fortzusetzen, um diese Unter-nehmen auf einen Wiederverkauf vorzubereiten. Da ein Teil der Beihilfe bereits ausgezahlt wurde, wird der Fall als NN-Fall registriert.
4. Der Fall der Lintra-Beteiligungsholding GmbH ist unter der Nummer C 41/99 anhängig. Folglich wird die Beihilfe, die an die LTS über die Lintra Beteiligungsholding GmbH aus-gezahlt wurde, im Zusammenhang mit dem Fall C 41/99 der Lintra Beteiligungsholding GmbH behandelt.
5. Der vorliegende Beschluss betrifft neue Beihilfen, die ab 1. Januar 1997 an die LTS gezahlt wurden.

2. Ausführliche Beschreibung der Beihilfe

2.1 Die Entwicklung des Falles bis zur Zweitprivatisierung

6. Der VEB Traktorenwerk Schönebeck war in der früheren DDR der alleinige Produzent von Traktoren. Er gehörte zum Kombinat Fortschritt Landmaschinen. Zum 1. Juli

1990 wurde die LandTechnik AG gegründet und die Trak-torenproduktion eingestellt.

7. Am 5. November 1993 wurde das Unternehmen in eine GmbH umgewandelt und in LandTechnik Schlüter GmbH umbenannt. Mit Vertrag vom 25.11.1995 wurde das Un-ternehmen an die Lintra-Gruppe privatisiert. Am 31.5.1995 erfolgte die Umfirmierung in LandTechnik Schö-nebeck GmbH. Am 1. Januar 1996 wurde die GS Fahr-zeug- und Systemtechnik GmbH (GS) als hundertprozentige Tochterunternehmen gegründet.
8. Die Ertragslage der LTS/GS-alt war schlecht. Im Zeitraum 1995—1998 wurden folgende Ergebnisse erzielt:
  - 1995: Umsatzerlöse 62,1 Mio. DEM, Verluste 26,2 Mio. DEM;
  - 1996: Umsatzerlöse 40,9 Mio. DEM, Verluste 43,6 Mio. DEM;
  - 1997: Umsatzerlöse 40,2 Mio. DEM, Verluste 7,4 Mio. DEM;
  - 1998: Umsatz 45,9 Mio. DEM, Verluste 16,2 Mio. DEM.

Die Fahrzeugproduktion bei LTS-alt wurde Ende 1998 ein-gestellt.

2.2 Die Zweitprivatisierung

9. Die Anmeldung betrifft die Privatisierung der sogenannten LTS-neu (Doppstadt GmbH), die als Auffanggesellschaft aus der ehemaligen LandTechnik Schönebeck GmbH (LTS-alt) und ihrer hundertprozentigen Tochtergesellschaft GS Fahr-zeug- und Systemtechnik GmbH (GS-alt) hervorging.
10. Das Unternehmen ist in Schönebeck, Sachsen-Anhalt, an-sässig. Die LTS-neu hatte Ende 1999 253 Beschäftigte.
11. Gegenstand der LTS-alt war die Entwicklung, die Herstel-lung und der Vertrieb von Fahrzeugen, Maschinen, Anla-gen und Werkzeugen aller Art, insbesondere zur Verwen-dung in der Landwirtschaft. Gegenstand der GS-alt war die Konstruktion, die Entwicklung, die Herstellung und der Vertrieb von Systemkomponenten aller Art, insbesondere zur Verwendung im Automobil- und Fahrzeugbau, in der Bau- und Landmaschinenindustrie sowie im Maschinen- und Anlagenbau.
12. Die Zweitprivatisierung wurde Anfang 1999 auf der Grundlage einer offenen Ausschreibung durchgeführt. Es gab 21 interessierte Unternehmen. Herr Ferdinand Dopp-stadt ging als bester Bieter aus den Verhandlungen mit den Interessenten hervor.
13. Die Zweitprivatisierung wurde wie folgt durchgeführt:
  - Zum 26. April 1999 erging der Liquidationsbeschuß über die alten Unternehmen LTS- und GS-alt.

- Die BvS ⁽²⁾ erwarb die LTS/GS-alt am 6. Mai 1999 von Lintra für 1 DEM (Ausübung der ihr zustehenden Option gegenüber Lintra zur Durchführung der Zweitprivatisierung der Lintra-Unternehmen).
- Zum 10. Mai 1999 wurde das operative Geschäft des Unternehmens an die LTS-neu übertragen. Das Stammkapital der neuen Gesellschaft betrug 50 000 DEM. Mit gleichem Datum wurde die LTS-neu auf Herrn Ferdinand Doppstadt übertragen. Das Unternehmen wurde in Doppstadt GmbH umbenannt. Der Kaufpreis betrug 50 000 DEM.
14. Zur Vorbereitung der Zweitprivatisierung wurden von der BvS folgende Maßnahmen durchgeführt:
- Um die drohende Illiquidität der LTS/GS-alt bis zum Abschluß der Verhandlungen über die Zweitprivatisierung abzuwenden, erwarb die BvS im März 1999 von der LTS-GS-alt Grundstücke und Gebäude zum Verkehrswert von 5,1 Mio. DEM.
- Die neugegründete Gesellschaft LTS-neu wurde mit den betriebsnotwendigen Vermögensgegenständen der LTS-alt und GS-alt zu einem Verkehrswert von 13 Mio. DEM ausgestattet. In diesem Zusammenhang wurde der Kaufvertrag über die Grundstücke und Gebäude, die die BvS für 5,1 Mio. DEM erworben hatte, rückabgewickelt. Nach Aussage Deutschlands erfolgt die Rückführung der 5,1 Mio. DEM an die BvS aus dem Liquidationserlös.

2.3 Der Umstrukturierungsplan

15. Der Investor Ferdinand Doppstadt ist operativer Leiter einer Gruppe von sieben Unternehmen, die im Bereich Fahrzeuge, Kundendienst und Auslandsvertrieb tätig sind. In den Unternehmen von F. Doppstadt sind insgesamt 38 Arbeitnehmer beschäftigt.
16. Ferdinand Doppstadts Vater Werner Doppstadt hat Unternehmen in Velbert, Calbe und Rott am Inn ⁽³⁾. Die LTS-neu geht als Doppstadt GmbH in die Doppstadt-Unternehmensgruppe ein. Die Doppstadt-Unternehmensgruppe produziert Umwelttechnik, Systemkomponenten, landwirtschaftliche Maschinen und Geräte, Spezial- und Trägerfahrzeuge sowie Fördertechnik und verfügt über ein Vertriebsnetz.
17. Der Umstrukturierungszeitraum begann im Mai 1999 und endet am 31.12.2002. Im Jahre 1999 (10.5.—31.12.1999) belief sich der Umsatz der LTS-neu auf 16,4 Mio. DEM.
18. Laut Anmeldung gestaltet sich die Finanzierung des neuen Plans wie folgt (in Mio. DEM):
19. Öffentliche Mittel:
BvS	26,428
Land	23,555

GA-Mittel	15,873
Investitionszulagen	10,582
Gesamt	76,438

Finanzierung durch den Investor:

Investitionen	13,522
Umstrukturierungsmaßnahmen	27,437
Gesamt	40,959
	117,397

20. Laut Anmeldung haben die Mitarbeiter des Unternehmens zugestimmt, lediglich ein Grundgehalt zu beziehen und Lohnverzicht zu üben. Dadurch sinken die Personalkosten während des Umstrukturierungszeitraums vom Mai 1999 bis zum 31.12.2002 um 11,2 % bzw. 5,5 Mio. DEM.
21. Demnach würde sich laut Anmeldung der Finanzbedarf für die Umstrukturierung des Unternehmens auf insgesamt 122,897 Mio. DEM belaufen.
22. Der Investor führt bis zum 31.12.2002 Investitionen und Umstrukturierungsmaßnahmen im Wert von mindestens 77,460 Mio. DEM (unter Einbeziehung öffentlicher Mittel) durch. Von den Investitionen in einer Gesamthöhe von 52,910 Mio. DEM finanziert der Investor 13,522 Mio. DEM. Die Investitionen haben vor allem den Ersatz veralteter Maschinen und Werkzeuge, die Steigerung der Qualität und Flexibilität des Produktionsprozesses und die Einhaltung von Umweltnormen zum Ziel.
23. Der Investor erhöht das Stammkapital der Gesellschaft bis zum 31.12.2002 auf 20 Mio. DEM und stattete die Gesellschaft mit dem notwendigen Betriebskapital von mindestens 27,437 Mio. DEM aus.
24. Der Investor übernimmt 190 Arbeitnehmer und stellt 20 zusätzliche Arbeitnehmer ein, so dass im Durchschnitt 200 Arbeitnehmer für fünf Jahre beschäftigt werden. Nach diesem Zeitraum setzt er die Produktion von Systemträgerfahrzeugen und sonstiger Landwirtschafts- und Umwelttechnik für mindestens drei Jahre fort.
25. Ziel des Investors ist die Vervollständigung und systematische Ausweitung der Produktpalette. Ein wesentliches Element des Umstrukturierungsplans ist die Nutzung der Synergien der Doppstadt-Unternehmensgruppe durch den Vertrieb der Fahrzeugauswahl unter dem etablierten Markennamen Doppstadt. Die künftige Strategie sieht eine Konzentration auf den Kommunalbereich und eine Positionierung der Doppstadt GmbH als Anbieter eines kompletten Satzes von Trägerfahrzeugen vor.
26. Ferner sollen nach dem neuen Plan bis zu 25 % der Produktionskapazitäten für die Ausführung von Unteraufträgen der Doppstadt Calbe GmbH genutzt werden. Die Nutzung der übrigen Kapazitäten soll durch die Herstellung von LTS-Fahrzeugen in der jetzigen und in weiterentwickelten Versionen sowie von neuen Produkten sichergestellt werden. Ferner wird in der Anmeldung erklärt, dass 25 % des künftigen Umsatzes über die Verlagerung der Fertigung aus den in Velbert und Calbe ansässigen Unternehmen realisiert werden sollen.

⁽²⁾ Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben.

⁽³⁾ W. Doppstadt-Umwelttechnik GmbH, DVG Doppstadt-Vertriebsgesellschaft mbH (Velbert); Doppstadt Calbe GmbH (Calbe); DVG-Süd (Rott am Inn).

27. Der Vertrieb der Produkte soll mit Unterstützung der DVG Doppstadt Vertriebsgesellschaft GmbH unter Nutzung des vorhandenen Vertriebsnetzes in Deutschland und im Ausland erfolgen. In einigen Ländern ist Doppstadt durch Händler/Importeure vertreten. Seit Mai 1999 wurden mit [...] (*) Händlern Verträge für [...] (*) Gebiete unterzeichnet. Für das Jahr 2000 ist eine Zusammenarbeit mit [...] (*) Händlern in ganz Europa geplant. Es wird mit einem Absatzvolumen von mindestens [...] (*) Einheiten des Hauptprodukts — des Spezialträgerfahrzeugs TRAC — gerechnet, und bis zum Ende der Umstrukturierung wird eine jährliche Absatzsteigerung in Höhe von [...] (*) % prognostiziert.
28. Der Absatz von LTS-neu teilt sich wie folgt auf: Deutschland 40 %, Europa 48 %, Drittländer 12 %.
29. Laut Anmeldung befinden sich in Europa 130 000 Trägerfahrzeuge in Betrieb (davon 30 000 allein in Deutschland). Bei einer angenommenen Lebensdauer von durchschnittlich 10 Jahren ergibt sich für Europa ein jährlicher Bedarf an 13 000 neuen Trägerfahrzeugen unterschiedlicher Leistungsklassen. Ausgehend von diesen Zahlen betrug der Marktanteil der LTS-alt auf dem europäischen Markt für Trägerfahrzeuge 1993—1998 zwischen 0,1 und 0,9 % und lag 1998 bei 0,4 %. Das erwartete Absatzvolumen von [...] (*) Fahrzeugen pro Jahr entspräche einem Marktanteil von [...] (*) %.
30. Den von Deutschland übermittelten Informationen zufolge wird in den kommenden Jahren mit einer Zunahme des Marktes für Trägerfahrzeuge gerechnet. Nach Aussage Deutschlands können die in der EU vorhandenen Produktionskapazitäten nicht quantifiziert werden, da das hierfür notwendige Zahlenmaterial nicht ermittelbar ist. Deutschland erklärt jedoch, dass nach den vorhandenen Informationen auf dem relevanten Markt für Trägerfahrzeuge keine strukturellen Überkapazitäten existieren.
31. Der Umstrukturierungsplan sieht für das Unternehmen 2002 einen Jahresüberschuss von [...] (*) Mio. DEM und 2003 von [...] (*) Mio. DEM vor.
32. Laut Anmeldung beläuft sich die vorhandene Kapazität auf 3 000 Fertigungseinheiten pro Jahr. Bis Ende 1998 waren nur 7,8 % der Kapazitäten ausgelastet. Der Umstrukturierungsplan sieht eine Reduzierung der Kapazitäten auf 1 500 Einheiten vor (Abbau um 50 %).
- 2.4 Öffentliche Finanzierung vor der Zweitprivatisierung**
33. Zusätzlich zu den obigen Ausführungen zur Finanzierung des mitgeteilten Umstrukturierungsplans ist Folgendes anzumerken:
34. Nach Aussage Deutschlands erwarb die BvS von der LTS im Jahr 1991 Forderungen, so dass eine Auskehrverpflichtung der LTS gegenüber der BvS bestanden hätte. Im Jahresabschluss 1998 der LTS-alt wurden 10,561 Mio. DEM dieser Verbindlichkeiten gegenüber der BvS ausgebucht.
- Deutschland erklärt, dass die BvS bereits 1993 schriftlich auf diese Forderungen verzichtet hat. Aufgrund der Unklarheit bei der LTS-alt wurden jedoch bis 1997 entsprechende Rückstellungen gebucht. Im Rahmen des Jahresabschlusses 1998 wurden diese Rückstellungen aufgelöst.
35. Ferner erklärt Deutschland, dass der Jahresabschluss 1998 dahin gehend korrigiert wird, dass die Auskehrverpflichtung gegenüber der BvS in Höhe von 10,561 Mio. DEM wieder eingebucht wird. Daraus ergibt sich für die LTS-alt in Liquidation eine entsprechende Verbindlichkeit gegenüber der BvS, die aus dem Liquidationserlös beglichen werden muss.
36. Die THA gewährte eine Ausfallbürgschaft für einen Kredit über 10 Mio. DEM, den die LTS 1992 bei der Deutschen Bank AG aufnahm. Die Deutsche Bank forderte die LTS/GS-alt zum 9. Januar 1998 auf, den noch offenen Kreditbetrag zu tilgen. Im Frühjahr 1998 zahlte die BvS der Deutschen Bank einen Betrag in Höhe von 4,344 Mio. DEM. Im Frühjahr 1999 verzichtete die BvS auf die Durchsetzung ihrer Bürgenregressforderung gegenüber der LTS-alt in Höhe von 4,344 Mio. DEM.
- 3. Würdigung der Beihilfe**
37. Gemäß Artikel 87 Absatz 1 EG-Vertrag sind staatliche oder aus staatlichen Mitteln gewährte Beihilfen gleich welcher Art, die durch die Begünstigung bestimmter Unternehmen oder Produktionszweige den Wettbewerb verfälschen oder zu verfälschen drohen, mit dem Gemeinsamen Markt unvereinbar, soweit sie den Handel zwischen Mitgliedstaaten beeinträchtigen. Nach ständiger Rechtsprechung des Europäischen Gerichtshofs ist die Voraussetzung der Handelsbeeinträchtigung erfüllt, wenn das begünstigte Unternehmen einer Wirtschaftstätigkeit nachgeht, die Gegenstand eines Handels zwischen den Mitgliedstaaten ist.
38. Die Kommission stellt fest, dass die angemeldete Beihilfe aus staatlichen Mitteln für ein bestimmtes Unternehmen gewährt wurde, welches durch eine Verringerung der Kosten begünstigt wurde, die es bei der Durchführung des angemeldeten Umstrukturierungsvorhabens normalerweise tragen müsste. Überdies ist der Beihilfeempfänger — die LTS-neu, jetzt Doppstadt GmbH — ein Unternehmen, das Spezial- und Trägerfahrzeuge sowie Systemkomponenten entwickelt, herstellt und vertreibt. Dies sind wirtschaftliche Tätigkeiten, die Gegenstand eines Handels zwischen den Mitgliedstaaten sind. Somit fällt diese Beihilfe in den Anwendungsbereich von Artikel 87 Absatz 1 EG-Vertrag.
39. Das angemeldete Vorhaben betrifft die Umstrukturierung des Unternehmens entsprechend dem vom Investor vorgelegten Umstrukturierungsplan. Der Fall wurde am 5. Oktober 1999 angemeldet. Die Kommission weist darauf hin, dass die Umstrukturierungsbeihilfe für Unternehmen in Schwierigkeiten gemäß den gemeinschaftlichen Leitlinien für staatliche Beihilfen zur Rettung und Umstrukturierung von Unternehmen in Schwierigkeiten⁽⁴⁾ beurteilt wird (im folgenden „Leitlinien“).

(*) Betriebsgeheimnis.

⁽⁴⁾ ABI. C 368 vom 23.12.1994, S. 12. Die neuen Rettungs- und Umstrukturierungsleitlinien von 1999 traten am 9. Oktober 1999 in Kraft. Weil die Beihilfe vor diesem Datum gewährt worden ist, gelten gemäß Punkt 101 der neuen Leitlinien diese Leitlinien nicht für die angemeldete Beihilfe.

40. Gemäß Punkt 2.1 der Leitlinien gehören zu den typischen Symptomen von Unternehmen in Schwierigkeiten eine rückläufige Rentabilität oder zunehmende Verluste, sinkende Umsätze, vermindertes Cash-flow und ein niedriger Nettobuchwert. Die Kommission stellt fest, dass die LTS seit ihrer Gründung im Jahre 1995 Verluste verursacht hat⁽⁵⁾. Im Jahr 1998 betragen die Verluste 16,2 Mio. DEM. Daher gilt das Unternehmen als Unternehmen in Schwierigkeiten, und die Beihilfe für seine Umstrukturierung wird anhand der Leitlinien beurteilt.
41. Die Kommission merkt an, dass Privatisierungen von Unternehmen im offenen Ausschreibungsverfahren durchzuführen sind, um sicherzustellen, dass für die Privatisierung keine Beihilfe gewährt wird. Nach den der Kommission vorliegenden Informationen wurde die Privatisierung in diesem Fall durch ein offenes Ausschreibungsverfahren durchgeführt. Die Kommission betont jedoch, dass sich diese Entscheidung lediglich auf die Umstrukturierung der LTS neu bezieht und Beihilfen an den Erwerber als solchen davon nicht berührt werden.
42. Gemäß Punkt 3.2.2 Ziffer i) der Leitlinien muss der Umstrukturierungsplan die langfristige Rentabilität und Lebensfähigkeit des Unternehmens innerhalb eines angemessenen Zeitraums auf der Grundlage realistischer Annahmen hinsichtlich seiner künftigen Betriebsbedingungen wiederherstellen. Die Verbesserung der Situation des Unternehmens und die Wiederherstellung seiner Wirtschaftlichkeit müssen vor allem durch unternehmensinterne Maßnahmen herbeigeführt werden; es dürfen nicht nur externe Faktoren wie höhere Preise und größere Nachfrage berücksichtigt werden, auf die das Unternehmen keinen wesentlichen Einfluss hat.
43. Die Kommission nimmt zur Kenntnis, dass der größte Teil des angemeldeten Umstrukturierungsplanes die Modernisierung der Produktionsanlagen betrifft. Die Modernisierung der Anlagen geht einher mit einer neuen Vertriebsstrategie und dem Vertrieb der Produkte über das etablierte Vertriebsnetz der Doppstadt-Unternehmensgruppe. Festzustellen ist, dass diese beiden Faktoren als unternehmensinterne Maßnahmen angesehen werden können.
44. Ferner stellt die Kommission fest, dass nach den Informationen, die auf der Zusammenkunft vom 9. Februar 2000 vorgelegt wurden, zum Erreichen der Gewinnzone ein Jahresumsatz von mindestens 100 Mio. DEM erforderlich ist. Dies entspricht einem jährlichen Absatz von [...] (*) Trac-Einheiten und [...] (*) Feldhäcksler-Einheiten. Ergänzende Umsätze sollen durch die Verlagerung der Herstellung von Umwelttechnik und Trägerfahrzeugen aus den Doppstadt-Unternehmen in Velbert und Calbe erzielt werden.
45. Nach den Informationen, die Deutschland auf der Zusammenkunft vom 9. Februar 2000 vorlegte, teilt sich das angegebene jährliche Marktvolumen von ca. 3 000 Trägerfahrzeugen in Deutschland wie folgt auf unterschiedliche Produkte auf: Mercedes Benz Unimog 35 % (1 050 Einheiten), Fendt Xylon 10—15 % (300—450 Einheiten), JCB Fastrac 10 % (300 Einheiten) und Spezialfahrzeuge/Sonstige 30 % (900 Einheiten). Dies ist der nationale Markt, auf den der Doppstadt Trac als Hauptprodukt des Unternehmens vordringen soll.
46. Zum europäischen Markt wird erklärt, dass dort bis auf die genannten Unternehmen keine bedeutenden Hersteller existieren. Es werden keine Informationen zu den Marktanteilen der Wettbewerber auf dem europäischen Markt gegeben.
47. Ferner wird festgestellt, dass die Doppstadt-Händler nach den übermittelten Informationen den Absatz von Doppstadt-Tracs in Europa im Jahr 2000 mit [...] (*) Einheiten und 2004 mit [...] (*) Einheiten veranschlagt haben. Davon entfallen [...] (*) bzw. [...] (*) Einheiten allein auf den deutschen Markt.
48. Die Kommission weist darauf hin, dass die von Deutschland vorgelegten Informationen überwiegend den deutschen Markt und die Prognosen für das Produkt Doppstadt Trac auf diesem Markt betreffen. Ausführliche Informationen zur Struktur des europäischen Marktes und zu den dortigen Wettbewerbern wurden nicht zur Verfügung gestellt.
49. Wie die Kommission ferner feststellt, besagen die von Deutschland vorgelegten Informationen lediglich, dass auf den relevanten Märkten keine Überkapazitäten bestehen und dass der Bedarf in Zukunft steigen wird. Weder werden Daten vorgelegt, um diese Aussagen zu untermauern, noch wird für diese Märkte die prognostizierte Preisentwicklung der nächsten Jahre angegeben.
50. Folglich stellt die Kommission fest, dass die ihr vorliegenden Informationen zu den relevanten Märkten nicht ausreichen, um ihr die Schlussfolgerung zu gestatten, dass die Verkaufsziele, auf denen laut Umstrukturierungsplan die langfristige Rentabilität beruht, realistisch und plausibel sind.
51. Im Hinblick auf die fraglichen Produkte stellt die Kommission fest, dass der Investor F. Doppstadt nicht über frühere Erfahrungen im Bereich Trägerfahrzeuge verfügt. Die von ihm betriebenen Unternehmen sind im Bereich Umwelttechnik tätig. Überdies ist anzumerken, dass auch in der Doppstadt-Unternehmensgruppe die Produktion von Trägerfahrzeugen erst 1998 anlief.
52. Bezüglich der vom Investor F. Doppstadt betriebenen Unternehmen stellt die Kommission fest, dass es sich um eine Gruppe von sieben Unternehmen handelt. Drei davon haben nur einen Mitarbeiter, eines vier Mitarbeiter, eines sechs Mitarbeiter und eines 25 Mitarbeiter. In einem Fall handelt es sich um eine Verwaltungsfirma ohne eigenes Geschäft. Zwei der Unternehmen wurden 1998 gegründet, so dass noch keine Umsatzzahlen vorliegen. Das Kapital und die Vermögenswerte dieser Unternehmen sind recht knapp bemessen, und zwei der vier operativ tätigen Unternehmen arbeiten mit Verlust.
53. Es hat demnach den Anschein, dass die Gruppe nicht in der Lage ist, die Rentabilität der LTS aus eigener Kraft abzusichern.

⁽⁵⁾ Umwandlung von LandTechnik Schlüter GmbH in LandTechnik Schönebeck GmbH am 31.5.1995.

54. Aus diesen Gründen hegt die Kommission einige Zweifel daran, dass der Umstrukturierungsplan die langfristige Rentabilität des Unternehmens wiederherzustellen vermag.
55. Gemäß Punkt 3.2.2 Ziffer i) der Leitlinien sollten Umstrukturierungsbeihilfen nur einmal gewährt werden. Bezüglich dieses Grundsatzes der „einmaligen Beihilfe“ merkt die Kommission an, dass sie in ihrer bisherigen Praxis bei Unternehmen der ehemaligen DDR eine zweite Umstrukturierung zugelassen hat ⁽⁶⁾.
56. Die Kommission weist darauf hin, dass sich der vorliegende Beschluss lediglich auf die neuen Beihilfen bezieht, die der LTS nach dem 1.1.1997 gewährt wurden. Wie in Punkt 3 bis 5 dieses Beschlusses dargelegt, ist die Beihilfe für die Erstprivatisierung des Unternehmens Gegenstand der Entscheidung der Kommission im Fall C 41/99 betreffend die Lintra Beteiligungsholding GmbH.
57. Den Leitlinien zufolge darf die Beihilfe nicht zu unzumutbaren Wettbewerbsverfälschungen führen. Laut Punkt 3.2.2 Ziffer ii) der Leitlinien muss die Umstrukturierung für den Fall, dass im betreffenden Wirtschaftszweig strukturelle Überkapazitäten bestehen, einen Beitrag zur Reduzierung der Kapazitäten des betreffenden Unternehmens leisten. Bestehen jedoch auf dem relevanten Markt keine strukturellen Überkapazitäten, so muss die Beihilfe ausschließlich zur Wiederherstellung der Rentabilität des Unternehmens verwendet werden und darf es dem Empfänger nicht ermöglichen, während der Durchführung des Umstrukturierungsplans seine Produktionskapazitäten auszuweiten, es sei denn in dem für die Wiederherstellung der Rentabilität notwendigen Ausmaß ohne ungebührliche Wettbewerbsverfälschung.
58. Die Kommission nimmt zur Kenntnis, dass der Umstrukturierungsplan eine Reduzierung der Kapazität um 50 %, nämlich von 3 000 auf 1 500 Einheiten pro Jahr, vorsieht. Somit erachtet die Kommission die in Punkt 3.2.2 Ziffer ii) der Leitlinien dargelegte Voraussetzung als erfüllt, auch wenn die Informationen über die Kapazitätssituation auf den relevanten Märkten noch ausstehen.
59. Den Leitlinien zufolge muss die Beihilfe zu den Kosten und Nutzen der Umstrukturierung im Verhältnis stehen. Punkt 3.2.2 Ziffer iii) der Leitlinien besagt, dass sich die Beihilfe auf das für die Umstrukturierung notwendige Mindestmaß beschränken und in einem Verhältnis zu dem aus Gemeinschaftssicht erwarteten Nutzen stehen muß. Von den Beihilfeempfängern wird ein erheblicher Beitrag zum Umstrukturierungsplan aus eigenen Mitteln verlangt.
60. Laut Anmeldung beläuft sich der öffentliche Beitrag zur Zweitprivatisierung auf insgesamt 76,438 Mio. DEM. Der Investor trägt 40,959 Mio. DEM bei. In der Anmeldung werden in die Finanzierung des Umstrukturierungsplans auch die 5,5 Mio. DEM einbezogen, die sich aus dem Lohnverzicht der Mitarbeiter während der Umstrukturierungsperiode ergeben. Demnach liegen die Gesamtkosten des Vorhabens laut Anmeldung bei 122,897 Mio. DEM.
61. Die Kommission weist darauf hin, dass die 5,5 Mio. DEM, die sich aus den verringerten Lohnkosten während der Umstrukturierungsperiode ergeben, weder als Beitrag des Investors noch als öffentliche Finanzierung angesehen werden. Somit gelten sie nicht als Bestandteil der Finanzierung des notifizierten Umstrukturierungsplans. Folglich wird die Kommission diesen Betrag bei der Berechnung der Gesamtkosten der Umstrukturierung nicht berücksichtigen.
62. Ferner stellt die Kommission fest, dass die LTS-neu bei der Zweitprivatisierung von der LTS/GS-alt Vermögensgegenstände zum Verkehrswert von 13 Mio. DEM erhielt. Auch die BvS erwarb im März 2000 von der LTS/GS-alt Grundstücke und Gebäude zum Verkehrswert von 5,1 Mio. DEM. Als am 26. April 1999 der Liquidationsbeschluß über die LTS/GS-alt erging, erfolgte die Rückabwicklung des Kaufvertrags, und die Rückführung des Kaufpreises von 5,1 Mio. DEM an die BvS soll nach Aussage Deutschlands aus dem Liquidationserlös vorgenommen werden.
63. Deutschland hat der Kommission Dokumente zum Nachweis dafür vorgelegt, dass der mit 5,1 Mio. DEM angegebene Verkehrswert der Grundstücke und Gebäude korrekt ist. Allerdings wurden der Kommission keine entsprechenden Dokumente für die übertragenen Vermögensgegenstände übermittelt, so dass sie nicht prüfen kann, ob der Verkehrswert für die Vermögensgegenstände mit 13 Mio. DEM korrekt angegeben wurde.
64. Hinsichtlich der Übertragung der Vermögensgegenstände nimmt die Kommission zur Kenntnis, dass diese Transaktion im Zusammenhang mit der Zweitprivatisierung stattfand, um diese überhaupt zu ermöglichen. Daher wird der festgelegte Verkehrswert der übertragenen Vermögensgegenstände, auch wenn er 13 Mio. DEM überschreiten sollte, als Beihilfe an die LTS-neu erachtet. Folglich wird zumindest der Verkehrswert der übertragenen Vermögensgegenstände von 13 Mio. DEM, gegebenenfalls aber der höhere Betrag, zur Finanzierung des mitgeteilten Umstrukturierungskonzepts hinzugerechnet.
65. Bezüglich des rückabgewickelten Kaufvertrags über Grundstücke und Gebäude im Wert von 5,1 Mio. DEM nimmt die Kommission zur Kenntnis, dass diese Transaktion in Vorbereitung auf die Zweitprivatisierung erfolgte, um die drohende Illiquidität des Unternehmens bis zum Abschluß der Privatisierungsverhandlungen abzuwenden. In Anbetracht der Tatsache, dass die Rückabwicklung nicht einmal zwei Monate nach dem Verkauf, nämlich bei Beginn der Liquidation der alten Unternehmen, erfolgte und dass der Kaufpreis aus dem Liquidationserlös an die BvS rückgeführt werden soll, ist diese Transaktion als Darlehen an ein Unternehmen in Schwierigkeiten zu erachten, dessen Rückzahlung unklar ist und das nicht zu marktüblichen Bedingungen gewährt wurde. Folglich kann die betreffende Summe als Beihilfe für die zweite Umstrukturierung der LTS gewertet werden und ist zur Finanzierung des mitgeteilten Umstrukturierungsplans hinzuzurechnen.

⁽⁶⁾ In den neuen Leitlinien der Gemeinschaft für staatliche Beihilfen zur Rettung und Umstrukturierung von Unternehmen in Schwierigkeiten, ABl. C 288 vom 9.10.1999, hat diese Praxis mittlerweile Anerkennung gefunden. Fußnote 25 der neuen Leitlinien bezüglich des Grundsatzes der „einmaligen Beihilfe“ besagt, dass Beihilfen, die vor dem 1. Januar 1996 Unternehmen der früheren DDR gewährt wurden und die die Kommission als vereinbar mit dem Gemeinsamen Markt erachtet hat, nicht berücksichtigt werden. Außerdem findet der entsprechende Absatz keine Anwendung auf Beihilfen an solche Unternehmen, die vor dem 31. Dezember 2000 notifiziert wurden.

66. Ferner stellt die Kommission fest, dass nach der ihr vorliegenden Dokumentation die BvS auf Forderungen gegenüber der LTS in Höhe von 10,561 Mio. DEM verzichtet hat.
67. Wie Deutschland erklärt, wird der Jahresabschluss 1998 dahin gehend korrigiert, dass die Auskehrverpflichtung gegenüber der BvS in Höhe von 10,561 Mio. DEM wieder eingebucht wird. Daraus ergibt sich für die LTS-alt in Liquidation eine entsprechende Verbindlichkeit gegenüber der BvS, die aus dem Liquidationserlös beglichen werden muß. Der Kommission wurde jedoch ein solchermaßen korrigierter Jahresabschluss für das Jahr 1998 nicht übermittelt.
68. Wie die Kommission daher feststellt, reichen die ihr vorliegenden Informationen nicht aus, um ihr die Schlussfolgerung zu gestatten, dass der Verzicht auf Forderungen in Höhe von 10,561 Mio. DEM nicht als Beihilfe für die LTS anzusehen ist. Da der Verzicht nach dem 1. Januar 1997 erfolgte, ist diese Summe offenbar als Beihilfe für die gegenwärtige Umstrukturierung anzusehen. Folglich ist die Summe von 10,561 Mio. DEM der Finanzierung des angemeldeten Plans hinzuzurechnen.
69. Ferner weist die Kommission darauf hin, dass die BvS 1999 auf die Durchsetzung ihrer Bürgenregressforderung gegenüber der LTS-alt in Höhe von 4,344 Mio. DEM verzichtete. Diese Forderung stammte aus einem Kredit, den die LTS 1992 bei der Deutschen Bank aufgenommen hatte und für den die BvS eine Ausfallbürgschaft übernommen hatte. Im Jahr 1998 forderte die Bank die BvS aufgrund dieser Ausfallbürgschaft zur Zahlung von 4,344 Mio. DEM auf.
70. Mit Schreiben vom 15. Dezember 1999 erklärt Deutschland, dass die Ausfallbürgschaft der BvS für den Kredit der LTS im Jahr 1992 vor der Erstprivatisierung des Unternehmens gewährt wurde und damit unter die Gewährung der Ausfallbürgschaft fiel, also unter das THA-Regime von 1991. Laut Schreiben vom 26. September 1991 (7) beschloss die Kommission, keinen Widerspruch gegen die Gewährung von Bürgschaften für Unternehmen der früheren DDR vor deren Privatisierung zu erheben, da die meisten dieser Unternehmen den Banken keine Sicherheiten bieten konnten und daher ohne derartige Bürgschaften keine Bankkredite erhielten.
71. Deutschland führt an, dass dem Schreiben der Kommission vom 16. Juni 1997 zufolge die Anmeldepflicht entfällt, wenn die Rechte und Pflichten der Parteien strittig sind und eine rechtliche Begutachtung des Sachverhalts wegen der schwachen Rechtsposition der BvS einen solchen Kompromiss nahelegt. Deutschland trägt vor, dass zwischen der BvS und der LTS Uneinigkeit darüber bestand, wer für die Tilgung des Darlehens heranzuziehen sei. Die LTS forderte die BvS auf, ihr zusätzlich zu den 4,344 Mio. DEM, die die BvS bereits an die Bank zurückgezahlt hatte, auch die 2,704 Mio. DEM zu erstatten, die die Bank in Ausübung ihres Pfandrechts von den Konten der LTS einbehalten hatte.
72. Weiter erklärt Deutschland, dass die Prolongation oder der Verzicht auf Rückzahlung einer im Rahmen des THA-Beihilferegimes gewährten Maßnahme (Bürgschaft/Darlehen) in solchen Fällen keine neue Beihilfe darstellt, wenn die Beihilfeintensität zum Zeitpunkt der Gewährung bereits 100 % betrug. Demnach stellt die aktuelle Inanspruchnahme der Bürgschaft keine neue Beihilfe dar.
73. Die Kommission weist darauf hin, dass nach dem Beschluss der Kommission über die Treuhandanstalt, der Deutschland mit Schreiben vom 26. September 1991 mitgeteilt wurde, die Treuhand für die von ihr verwalteten Unternehmen vor deren Privatisierung Bürgschaften gewähren kann. Obwohl diese Maßnahmen als Beihilfe gelten, beschloss die Kommission, dagegen keinen Widerspruch zu erheben, da die meisten dieser Unternehmen ohne die Treuhandbürgschaften keine Darlehen erhalten würden.
74. Wie die Kommission ferner feststellt, hat sie bei der Beurteilung von Beihilfen für die Privatisierung von Unternehmen der früheren DDR die unter ein Treuhandregime fallenden Darlehen bzw. Bürgschaften stets so betrachtet, als seien sie unter der Voraussetzung gewährt worden, dass es sich bei den betreffenden Unternehmen, aufgrund ihres Charakters um Unternehmen in Schwierigkeiten handelt, dass die Rückzahlung des Darlehens ungewiss ist und/oder die Wahrscheinlichkeit einer Inanspruchnahme der Bürgschaft besteht. Somit gilt der gesamte Kreditbetrag/Bürgschaftsbetrag als Beihilfe zum Zeitpunkt der Gewährung der Maßnahme.
75. Im vorliegenden Fall fällt die Bürgschaft unter den Kommissionsbeschluss von 1991 zur Treuhandanstalt. Da der gesamte von der Bürgschaft abgedeckte Betrag somit zum Zeitpunkt der Gewährung der Bürgschaft als Beihilfe gilt, wird der 1999 erklärte Verzicht auf die Forderung gegenüber der LTS in Höhe von 4,344 Mio. DEM, die 1998 durch Inanspruchnahme der Bürgschaft entstanden war, nicht als neue Beihilfe an die LTS erachtet, sondern als eine unter das Treuhandregime von 1991 fallende Beihilfe. Folglich werden die 4,344 Mio. DEM als mit dem Gemeinsamen Markt vereinbar angesehen, da sie dem Kommissionsbeschluss von 1991 zur Treuhandanstalt entsprechen. Aus diesem Grund werden sie nicht bei der Beurteilung der Verhältnismäßigkeit der Beihilfe, die im Zusammenhang der Zweitprivatisierung gewährt worden sind, Berücksichtigung finden.
76. Aus den in den Randnummern 60 bis 74 dargelegten Gründen und auf der Grundlage der Informationen, welche der Kommission derzeit vorliegen, werden die Gesamtkosten des angemeldeten Umstrukturierungskonzepts wie folgt angesetzt:

77. Öffentliche Mittel:	
BvS	55,089
Land	23,555
GA-Mittel	15,873
Investitionszulagen	10,582
Gesamt	105,099

(7) Der Beschluss der Kommission über das erste sogenannte Treuhandregime wurde Deutschland mit Schreiben vom 26. September 1991, SG(91) D/17825, mitgeteilt.

Finanzierung durch den Investor:

Investitionen	13,522
Umstrukturierungsmaßnahmen	27,437
Gesamt	40,959
	146,058

78. Die Kommission stellt fest, dass die Gesamtkosten der angemeldeten Umstrukturierung 146,058 Mio. DEM betragen würden. Der Anteil der öffentlichen Finanzierung läge bei 105,099 Mio. DEM, was 72 % der Gesamtkosten entspricht. Der Beitrag des Investors beläuft sich auf 40,959 Mio. DEM bzw. 28 % der Gesamtkosten. Daher hegt die Kommission einige Zweifel daran, dass sich die Beihilfe auf das für die Umstrukturierung notwendige Mindestmaß beschränkt und der Beitrag des Investors als erheblich gelten kann, wie die Leitlinien es vorschreiben.
79. Die Kommission stellt fest, dass sich die geplante Umstrukturierung stark auf Investitionen konzentriert. Von den insgesamt 77,460 Mio. DEM für Umstrukturierungsmaßnahmen würden 52,910 Mio. DEM (69 %) auf Investitionen entfallen. Die Investitionen richten sich hauptsächlich auf den Ersatz veralteter Maschinen, und auch das Layout der Fertigungsstraßen und die dortigen Arbeitsabläufe sollen von Grund auf erneuert werden. Aus der Präsentation des Konzepts durch Vertreter des Unternehmens am 9. Februar 2000 ging hervor, dass von den vorhandenen Anlagen lediglich die Gebäudemauern nicht ersetzt werden. Dies deutet darauf hin, dass die Investition vom Charakter her wohl eher einer Neuinvestition als einer Umstrukturierung entspricht.
80. Da die Investition ihrem Wesen nach eher einer Neuinvestition als einer Umstrukturierung zu entsprechen scheint, hegt die Kommission Zweifel an der Verhältnismäßigkeit der Beihilfe. Würde man die Investition als Neuinvestition und nicht als Umstrukturierung ansehen, so müsste die Beihilfeintensität des Vorhabens die regionale Höchstgrenze einhalten.
81. Ferner stellt die Kommission zusätzlich zu den bisherigen Ausführungen fest, dass sich aus der noch ausstehenden

endgültigen Entscheidung im Fall C 41/99 betreffend die Lintra Beteiligungsholding GmbH noch einige weitere Forderungen an die LTS-neu ergeben werden können, die der Finanzierung des gegenwärtigen Umstrukturierungsplans zurechnet werden müssten. Die genaue Höhe dieser Forderungen steht momentan noch nicht fest, wird jedoch der endgültigen Entscheidung im Fall C 41/99 Lintra Beteiligungsholding GmbH zu entnehmen sein. Diese zusätzlichen Forderungen sollten bei der Beurteilung der Fähigkeit des Umstrukturierungsplans zur Sicherstellung der langfristigen Rentabilität des Unternehmens sowie bei der Beurteilung der Verhältnismäßigkeit der Beihilfe Berücksichtigung finden.

4. Schlussfolgerung

82. Somit hat die Kommission aus den oben dargelegten Gründen Zweifel daran, dass die langfristige Rentabilität des betreffenden Unternehmens durch den Umstrukturierungsplan wiederhergestellt werden kann und dass die Beihilfe im Verhältnis zu den Kosten und Nutzen der Umstrukturierung steht.
83. Aus diesen Gründen fordert die Kommission Deutschland auf, gemäß Artikel 10 Absatz 3 der Verordnung (EG) Nr. 659/1999 des Rates vom 22. März 1999 über besondere Vorschriften für die Anwendung von Artikel 93 des EG-Vertrags⁽⁸⁾, ihr innerhalb eines Monats nach Eingang dieses Schreibens alle zur Beurteilung der Vereinbarkeit der Beihilfe/Maßnahme sachdienlichen Unterlagen, Angaben und Daten zu übermitteln. Anderenfalls wird die Kommission eine Entscheidung auf der Grundlage der ihr vorliegenden Elemente erlassen. Sie bittet die deutschen Behörden, dem etwaigen Empfänger der Beihilfe unmittelbar eine Kopie dieses Schreibens zuzuleiten.
84. Die Kommission erinnert Deutschland an die Sperrwirkung des Artikels 88 Absatz 3 EG-Vertrag und verweist auf Artikel 14 der Verordnung (EG) Nr. 659/1999 des Rates, wonach alle rechtswidrigen Beihilfen von den Empfängern zurückgefordert werden können."

⁽⁸⁾ ABI. L 83 vom 27.3.1999, S. 1.

EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen**Tapaukset, joita komissio ei vastusta**

(2000/C 278/05)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Päätöksen tekopäivä: 16.5.2000**Jäsenvaltio:** Saksa (Sachsen)**Tuen numero:** N 35/2000**Nimike:** Valtiontuki Sächsische Faserwerke Pirna AG:lle**Tarkoitus:**

Aluetuen monialaisten puitteiden mukaisen suuren investoinnin toteuttaminen uuden sellun tuotantolinjan asentamiseksi

Valmistusteollisuus, sellun tuotanto, NACE 21.11

Oikeusperusta:

— Regionalbeihilferegelung, 27. Rahmenplan der Gemeinschaftsaufgabe „Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur“

— Investitionszulagengesetz 1999

Tuen intensiteetti tai määrä: 93 055 122 euroa; tuen intensiteetti 35 % BAE

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Talousarvio: 0,25 miljoonaa euroa vuodessa**Tuen intensiteetti tai määrä:** Enintään 0,25 miljoonaa euroa vuodessa**Kesto:** Ohjelma kattaa rakenneohjelmakauden 2000–2006

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Päätöksen tekopäivä: 28.6.2000**Jäsenvaltio:** Saksa (Sachsen-Anhalt)**Tuen numero:** N 17/2000**Nimike:** Tuki ORWO Media GmbH:lle (Sachsen-Anhalt)**Tarkoitus:** Rakenneuudistus**Oikeusperusta:**

— Ad hoc

— Investitionszulagengesetz 1999

— 27. Rahmenplan der Gemeinschaftsaufgabe zur Verbesserung der Wirtschaftsstruktur

Talousarvio: 11,7 milj. Saksan markkaa (6 milj. euroa)**Tuen intensiteetti tai määrä:** 100 %**Kesto:** 2000-2004

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Päätöksen tekopäivä: 21.6.2000**Jäsenvaltio:** Suomi**Tuen numero:** N 204/2000**Nimike:** Tuki kalastustuotteiden myynninedistämiseen

Tarkoitus: Myöntää tukea kalastus- ja vesiviljelytuotteiden myynninedistämiseen lisäämällä tietoisuutta kalan ravinto-opillisesta merkityksestä

Oikeusperusta: Laki valtion tulo- ja menoarviosta (423/1988) Lag om statsbudgeten 423/1988

Päätöksen tekopäivä: 12.7.2000**Jäsenvaltio:** Italia**Tuen numero:** N 715/99

Nimike: Toimenpiteet Italian epäsuotuisilla alueilla toteutettujen investointien tukemiseksi

Tarkoitus: Yrittäjyyden kehittäminen Italian epäsuotuisilla alueilla

Oikeusperusta: Legge 19.12.1992 n. 448; legge 27.12.1997, n. 449 art. 9; legge 23.12.1998, n. 448 art. 54.2; delibere CIPE 27.4.1995 e 18.12.1996; DM del ministero dell'Industria, del Commercio e dell'Artigianato del 20.10.1995, n. 527 modificato dal DM del 31.7.1997, n. 319; DM del 20.7.1998; circolari esplicative del ministero dell'Industria del Commercio e dell'Artigianato n. 234363 del 20.11.1997 e n. 1039080 del 19.3.1999; DM del 22.7.1999 art. 1.2.a); bozza del decreto ministeriale, d'intesa con la Conferenza Stato Regioni, recante modifiche ed integrazioni alla delibera CIPE del 18.12.1996

Talousarvio: 35 000 miljardia Italian liiraa (noin 18 miljardia euroa)

Tuen intensiteetti tai määrä:

Alueet, joilla, voidaan soveltaa EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaista poikkeusta, enintään:

- Calabria: 50 % nae
- Basilicata: 35 % nae
- Campania: 35 % nae
- Apulia: 35 % nae
- Sardinia: 35 % nae
- Sisilia: 35 % nae

Edellä mainittuja tuki-intensiteettien ylärajoja korotetaan 15 prosenttiyksiköllä brutto pk-yritysten osalta

Alueet, joilla voidaan soveltaa EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaista poikkeusta:

- komission hyväksymän aluetukikartan mukaiset enimmäisintensiteetit

Alueet, joilla voidaan myöntää rakennerahastojen mukaisia tukia kaudella 2000-2006:

- keskiuuret yritykset enintään 7,5 % brutto ja pienyritykset 15 % brutto

Kesto: 31.12.2006 asti

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Päätöksen tekopäivä: 19.7.2000

Jäsenvaltio: Luxemburg

Tuen numero: N 793/B/99

Nimike: Luxemburgin eräiden alueiden taloudelliseen kehitykseen suunnattu aluetukiohjelma

Tarkoitus: Luxemburgin epäsuotuisten alueiden aluekehitys

Oikeusperusta: Projet de loi ayant pour objet le développement économique de certaines régions du pays et projet de règlement grand-ducal portant exécution du projet de loi

Talousarvio: Noin 182,5 miljoonaa euroa

Tuen intensiteetti tai määrä: Aluetukikartan mukainen enimmäisintensiteetti eli 10 % nae. Edellä mainittua tuki-intensiteetin ylärajaa korotetaan 10 prosenttiyksiköllä brutto pk-yritysten osalta

Kesto: 31.12.2006 asti

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Päätöksen tekopäivä: 26.7.2000

Jäsenvaltio: Saksa (Berliini)

Tuen numero: N 54/2000

Nimike: Berliinin osavaltion rakennusvuokraohjelma

Tarkoitus: Aluekehitys

Oikeusperusta: Senatsbeschluss 4323/94 und Beschluss des Abgeordnetenhauses von Berlin vom 23.6.1994

Tuen intensiteetti tai määrä: NAE 5 %

Kesto: 2000-2003

Muita tietoja: Vuosiraportti

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Ilmoitus Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuontiin sovellettavien polkumyymintöimenpiteiden välivaiheen tarkastelun vireillepanosta

(2000/C 278/06)

Komissio on vastaanottanut useita pyyntöjä Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa neuvoston asetuksella (EY) N:o 1524/2000⁽¹⁾ käyttöön otettujen toimenpiteiden osittaisen välivaiheen tarkastelun vireillepanosta.

1. TARKASTELUA KOSKEVAT PYYNNÖT

Asetuksen (EY) N:o 384/96⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 905/98⁽³⁾, jäljempänä ”perusasetus”, 11 artiklan 3 kohdan mukaisen pyynnön esittivät seuraavat kiinalaiset yritykset: Giat China Co. Ltd Viva Guangzhou Bicycle Corporation Ltd, Merida Industry Co. Ltd ja Kenton Bicycle Group Ltd jäljempänä ”hakijat”. Nämä välivaiheen tarkastelua koskevat pyynnöt rajoittuvat polkumyynnin tarkasteluun hakijoiden osalta.

2. TUOTE

Tarkasteltavana ovat moottorittomat polkupyörät (myös kolmi- ja nelipyöräiset tavarankuljetuspolkupyörät), jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin 8712 00 10, 8712 00 30 ja 8712 00 80. Nämä CN-koodit annetaan ainoastaan ohjeellisina.

3. VOIMASSA OLEVAT TOIMENPITEET

Voimassa olevat toimenpiteet ovat Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa asetuksella (EY) N:o 2474/93⁽⁴⁾ käyttöön otetut lopulliset polkumyymintöimellit, jotka perusasetuksen 13 artiklan mukaisesti laajennettiin asetuksella (EY) N:o 71/97⁽⁵⁾ koskemaan myös tiettyjen kyseisestä maasta peräisin olevien polkupyörän osien tuontia. Ne on säilytetty voimassa asetuksella (EY) N:o 1524/2000 toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun seurauksena.

4. TARKASTELUN PERUSTEET

Välivaiheen tarkastelua koskevat pyynnöt, jotka vastaanotettiin edellä 3 kohdassa tarkoitetun toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun kuluessa, perustuvat asianmukaisesti perusteltuun alustavaan näyttöön siitä, että hakijat toimivat markkinatalousolosuhteissa asianomaisen tuotteen valmistuksen ja myynnin osalta, että olosuhteet ovat muuttuneet merkittävästi aiemmin määritetyn polkumyynnin osalta ja että voimassa olevia toimenpiteitä ei enää tarvita polkumyynnin vastapainoksi.

5. MENETTELY POLKUMYNNIN MÄÄRITTÄMISEKSI

Kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa komissio on päättänyt, että on olemassa riittävä välivaiheen tarkastelun vireille panemiseksi, mistä syystä se panee perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan nojalla vireille tutkimuksen, joka rajataan polkumyynnin tarkasteluun hakijoiden osalta.

a) Kyselylomakkeet

Saadakseen tutkimuksensa kannalta välttämättöminä pitämiään tietoja komissio lähettää kyselylomakkeen hakijoille ja Kiinan kansantasavallan viranomaisille. Vastaukset on toimitettava komissiolle tämän ilmoituksen 6 kohdan a alakohdassa asetetussa määräajassa.

b) Tietojen kerääminen ja osapuolten kuuleminen

Kaikkia asianomaisia osapuolia pyydetään esittämään näkökantansa kirjallisesti, toimittamaan kyselyvastausten lisäksi myös muita tietoja ja esittämään asiaa tukeva näyttö. Nämä tiedot ja todisteet on toimitettava komissiolle tämän ilmoituksen 6 kohdan a alakohdassa asetetussa määräajassa.

Komissio voi lisäksi kuulla asianomaisissa osapuolia, jos ne pyytävät sitä kirjallisesti ja osoittavat, että niiden kuulemiseen on olemassa erityisiä syitä. Tämä pyyntö on esitettävä jäljempänä 6 kohdan b alakohdassa asetetussa määräajassa.

c) Markkinatalousmaan valinta

Meksikoa pidetään perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti sopivana markkinatalousmaana siinä tapauksessa, että tarvitaan vertailumaata koskevia tietoja, koska sitä käytettiin vertailumaana viimeisimmässä tämän tuotteen tuontia koskevassa tutkimuksessa. Asianomaisia osapuolia pyydetään esittämään huomionsa tämän valinnan sopivuudesta jäljempänä 6 kohdan c alakohdassa asetetussa erityisessä määräajassa.

d) Markkinatalousasema

Normaaliarvo määritetään perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaisesti niiden hakijoiden osalta, jotka väittävät toimivansa markkinatalousolosuhteissa, eli täyttävänsä perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa esitetyt vaatimukset, ja esittävät siitä riittävän näytön. Hakijoiden, jotka aikovat esittää tätä koskevan asianmukaisesti perustellun vaatimuksen, on tehtävä se tämän ilmoituksen 6 kohdan d alakohdassa asetetussa erityisessä määräajassa. Komissio lähettää lomakkeet tällaisten vaatimusten esittämistä varten hakijoille ja Kiinan kansantasavallan viranomaisille.

⁽¹⁾ EYVL L 175, 14.7.2000, s. 39.

⁽²⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 128, 30.4.1998, s. 18.

⁽⁴⁾ EYVL L 228, 9.9.1993, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 16, 18.1.1997, s. 55.

6. MÄÄRÄAJAT

- a) *Määräaika, jossa osapuolten on ilmoitauduttava ja toimitettava kyselyvastaukset ja muut tiedot*

Jollei toisin ole ilmoitettu, asianomaisten osapuolten on ilmoitauduttava, esitettävä näkökantansa ja toimitettava kyselyvastaukset tai muut tiedot 40 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisemisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*, jotta nämä huomautukset ja tiedot voitaisiin ottaa huomioon tutkimuksessa.

- b) *Osapuolten kuuleminen*

Asianomaiset osapuolet voivat myös pyytää saada tulla komission kuulemiksi samassa 40 päivän määräajassa.

- c) *Eriytynen määräaika markkinatalousmaan valitsemiseksi*

Jos tutkimuksen osapuolet haluavat 5 kohdan c alakohdan mukaisesti esittää huomautuksia Meksikon sopivuudesta vertailumaaksi, niiden on toimitettava kyseiset huomautukset 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisemisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

- d) *Eriytynen määräaika markkinatalousolosuhteiden osoittamiselle*

Edellä tämän ilmoituksen 5 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen asianmukaisesti perustellut markkinatalousasemaa koskevat vaatimukset on toimitettava komissiolle 21 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisemisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

7. KIRJALLISET HUOMAUTUKSET, KYSELYLOMAKKEIDEN VASTAUKSET JA KIRJEENVAIHTO

Asianomaisten osapuolten on esitettävä kaikki huomautuksensa ja pyyntönsä kirjallisina (ei sähköisessä muodossa, ellei toisin ilmoiteta) ja niissä on oltava asianomaisten osapuolen nimi, osoite, puhelin- ja faksinumero, sähköpostiosoite ja/tai teleksinumero.

Komission osoite:
Euroopan komissio
Kauppapolitiikan pääosasto
Linja C
DM 24 – 8/37
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel
Faksi (32-2) 295 65 05
Teleksi: COMEU B 21877

8. YHTEISTYÖSTÄ KIELTÄYTYMINEN

Jos asianomainen osapuoli kieltäytyy antamasta tai ei toimita tarvittavia tietoja määräajassa tai jos se huomattavasti vaikeuttaa tutkimuksia, alustavat tai lopulliset päätelmät, riippumatta siitä, ovatko ne myönteisiä tai kielteisiä, voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti.

Jos todetaan, että asianomainen osapuoli on toimittanut väärää tai harhaanjohtavia tietoja, näitä tietoja ei oteta huomioon ja tällaisten tietojen sijasta voidaan käyttää käytettävissä olevia tietoja.

Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä
(Asia COMP/M.2111 – Alcoa Inc./British Aluminium Ltd)
(2000/C 278/07)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1. Komissio vastaanotti 25. syyskuuta 2000 neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1310/97 ⁽²⁾, 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä, jolla yhdysvaltalainen yritys Alcoa Inc. (Alcoa) hankkii mainitun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettussa merkityksessä määräysvallan britannialaisessa yrityksessä British Aluminium Ltd (British Aluminium), joka on yrityksen Luxfer Holdings plc määräysvallassa, ostamalla osakkeita.
2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on seuraava:
  - Alcoa: yhdistynyt, maailmanlaajuisesti toimiva alumiinin valmistaja,
  - British Aluminium: viimeistelyjen ja puolittain viimeistelyjen alumiinituotteiden valmistaminen ja jakelu (kaupalliset ja avaruustuotteet).
3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu keskittymä voi kuulua asetuksen (ETY) N:o 4064/89 soveltamisalaan. Asiaa koskevan lopullisen päätöksen tekoa on kuitenkin lykätty.
4. Komissio kehottaa asianomaisia kolmansia osapuolia esittämään sille mahdolliset ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautukset voidaan lähettää faksina ((32-2) 296 43 01/296 72 44) tai postitse viitteellä COMP/M.2111 – Alcoa Inc./British Aluminium Ltd seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun pääosasto
Linja B – Yrityskeskittymien valvontaryhmä
Rue Joseph II/Jozef II-straat 70
B-1000 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ EYVL L 395, 30.12.1989, s. 1; oikaisu: EYVL L 257, 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EYVL L 180, 9.7.1997, s. 1; oikaisu: EYVL L 40, 13.2.1998, s. 17.

Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä
(Asia COMP/M.2173 – Ergo/BBV Italia SpA)

Asiaan sovelletaan mahdollisesti yksinkertaistettua menettelyä

(2000/C 278/08)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1. Komissio vastaanotti 22. syyskuuta 2000 neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1310/97 ⁽²⁾, 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä, jolla konserniin Münchener Rückversicherungsgesellschaft AG kuuluva saksalainen Ergo Versicherungsgruppe AG hankkii mainitun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettun määräysvallan italialaisessa BBV Italia SpA:ssa ostamalla osakkeita.
2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on seuraava:
  - Ergo: vakuutusyhtiöiden ja vakuutusvälittäjien sekä sijoitusten hallinnan ja rahoituspalvelujen alalla toimivien yritysten holding-yhtiö,
  - BBV Italia: osuuksia vakuutusyhtiöissä ja vakuutusvälittäjissä sekä sijoitusten hallinnan ja rahoituspalvelujen alalla toimivissa yrityksissä omistava holding-yhtiö.
3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu keskittymä voi kuulua asetuksen (ETY) N:o 4064/89 soveltamisalaan. Asiaa koskevan lopullisen päätöksen tekoa on kuitenkin lykätty. On huomattava, että asiaan sovelletaan mahdollisesti yksinkertaistettua menettelyä komission yksinkertaistetusta menettelystä tiettyjen keskittymien käsittelemiseksi neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89 mukaan antaman tiedonannon ⁽³⁾ mukaisesti.
4. Komissio kehottaa asianomaisia kolmansia osapuolia esittämään sille mahdolliset ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautukset voidaan lähettää faksina ((32-2) 296 43 01/296 72 44) tai postitse viitteellä COMP/M.2173 – Ergo/BBV Italia SpA, seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun pääosasto
Linja B – Yrityskeskittymien valvontaryhmä
Rue Joseph II/Jozef II-straat 70
B-1000 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ EYVL L 395, 30.12.1989, s. 1; oikaisu: EYVL L 257, 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EYVL L 180, 9.7.1997, s. 1; oikaisu: EYVL L 40, 13.2.1998, s. 17.

⁽³⁾ EYVL C 217, 29.7.2000, s. 32.

OIKAISUJA

Oikaistaan neljännen kerran tutkimuksen, teknologisen kehittämisen ja esittelyn erityisohjelman TTK-toimia koskeva ehdotuspyyntö "Elämän laadun ja luonnonvarojen hoitamisen" alalla*(Euroopan yhteisöjen virallinen lehti, C 64, 6. maaliskuuta 1999)**(2000/C 278/09)*

1. Korvataan tutkimuksen, teknologisen kehittämisen ja esittelyn erityisohjelman TTK-toimia "Elämän laadun ja luonnonvarojen hoitamisen" alalla koskevan ehdotuspyynnön (1999/C 64/13 ⁽¹⁾), julkaistu EYVL:ssä C 64, 6.3.1999, s. 16 kohta 5 seuraavasti:

"5. Ehdotusten tekijöitä rohkaistaan käyttämään ehdotusten laatimisessa tähän tarkoitettua atk-ohjelmaa (hanke-ehdotuksen laadintatyökalu – ProTool), joka on saatavissa komissiosta Internetin kautta (<http://www.cordis.lu/fp5/protocol>), ja toimittamaan ehdotus sähköpostitse tai CD-ROMilla. Ohjelma helpottaa tarvittavien hallinnollisten ja teknisten tietojen toimittamista.

Ehdotukset voidaan toimittaa kahdella tavalla:

- Ehdotus laaditaan käyttämällä ehdotuksen laadintatyökalua (ProTool). Tällöin käytetään sinetöintimekanismia, johon sisältyy myös salaamismahdollisuus, ja ladataan sinetöity tiedosto palvelimelle tai lähetetään se sähköpostitse.

Koordinaattorin on pyydettävä ehdotustiedoston allekirjoittamiseksi komission varmennepalvelun tarjoajalta digitaalisen allekirjoituksen edellyttämä varmenne. Kun ehdotus on valmis, se 'sinetöidään' ja sitä varten luodaan pieni validointitiedosto ('sormenjälki').

Validointitiedosto, joka on ehdotustiedoston ainutkertainen tunnistus, on lähetettävä (sähköisesti tai faksilla) viimeistään klo 17.00 (Brysselin aikaa) määräpäivänä (katso liite). Ehdotustiedoston on oltava perillä muuttamattomana sähköisessä muodossa 48 tunnin kuluessa määräajan päättymisestä.

- Koordinaattori laatii ehdotuksen tietopaketin mukana lähetetylle painetulle lomakkeelle tai laatii ehdotuksen käyttämällä ehdotuksen laadintatyökalua ja tulostaa sen.

Paperiversiona jätettävät ehdotuksen on toimitettava seuraavaan osoitteeseen ja niiden on oltava komissiossa viimeistään klo 17.00 (Brysselin aikaa) määräpäivänä ⁽²⁾ (katso liite):

'Quality of life and management of living resources' programme
Research Proposals Office
Square Frère-Orban/Frère-Orbanplein 8,
B-1000 Brussels

Hakijoita pyydetään käyttämään vain yhtä edellä esitetystä tavoista ja toimittamaan vain yksi versio kustakin ehdotuksesta. Jos hyväksymiskelpoinen ehdotus toimitetaan sekä paperiversiona että sähköisessä muodossa, ainoastaan sähköinen versio otetaan huomioon.

⁽⁵⁾ Jos lähettipalvelu pyytää vastaanottajan puhelinnumeroa, käytetään numeroa (32-2) 298 42 06."

2. **Tärkeää:** Edellä olevat säännöt sisältävät muutoksen aiempiin ehdotuspyyntöihin nähden. Aiemmin määräajat koskivat ehdotusten lähettämistä; nyt ne koskevat päivämääriä, jolloin ehdotusten on oltava perillä komissiossa.

Lisäksi ehdotusten tekijöitä pyydetään kiinnittämään huomiota uusiin sääntöihin, jotka koskevat ohjelmaan "Elämänlaatu ja luonnonvarojen hoitaminen" jätettyjen ehdotusten kelpoisuus- ja arviointiperusteita. Uudet säännöt sisältyvät Ehdotusten arviointimenettelyt -oppaaseen ⁽²⁾ (jonka liite H koskee erityisesti ohjelmaa "Elämänlaatu ja luonnonvarojen hoitaminen") ja ne liittyvät erityisesti hankeryhmien ("klustereiden") arviointimenettelyihin.

Ehdotusten arviointimenettelyt -oppaan uusi versio on saatavissa www-sivulta:

<http://www.cordis.lu/fp5/src/evalman.htm>

⁽¹⁾ Sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna oikaisussa, joka on julkaistu EYVL:ssä C 155, 6.6.2000, s. 12

⁽²⁾ Komission päätös C(1999) 710, 24.3.1999, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä C(2000) 2002, 14.7.2000.